

BİTMİYEN HAZİRAN!

Sabır ve öfkenin taşıdığı andır artık! Tüm ülke ayağa kalkmış, yürüyor. Minicik bedenleriyle masumiyet timsali gördüğü çocuklarının ölümüyle sarsılmış, taşmış sokağa. O ölümden kendi suçluluğunu sorguluyor. Eski suskunluğunun, daha önce öldürülen çocuklarına gerekli tepkiyi vermemenin, bu kan içici düzene alaşağı etmemiş olmanın suçluluğuyla çıkıyor sokağa. Uğur için, Ceylan için, Roboski'dekiler için... güçlü karşı koyuşu gerçekleştirememiş olmanın ağırlığıyla çıkıyor. Bu bir katarsis, bir arınma hali ve anı!

Milyonlar yürüyor! Her yerde sokaklara çıkıyor, haykırıyor, haykırıyor. Şu saatler itibarıyla ağır saldırılar altında Taksim'e a-
kıyor. Oraya, o her şeyin başladığı meydana!.. Her yerde çatışma haberleri... Durmuyor, durulmuyor insanlar. Polis Taksim ve çevresine büyük bir yığınak yapmış. Tüm Şişli-Harbiye hattı, Nişantaşı yolu, Kurtuluş, Feriköy Mezarlığı savaş alanı. Şişhane, Tarlabası aynı şekilde. Polis Meydan'dakileri İstikale sürüyor. Kazancı Yokuşu'nda saldırı ve çatışmalar... Ona rağmen Meydan sloganlarla iniyor.

3

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

12 - 26 Mart 2014 / S 250 / 1 TL

ODTÜ BOYKOTTA

11 Mart sabahı, 269 gündür komada olan Berkin Elvan'ın ölüm haberini alan bir çok üniversite gibi ODTÜ de boykottaydı. Sabah saatlerinden itibaren sosyal medya üzerinden yapılan boykot çağrılarıyla birlikte toplanan öğrenciler fakülteleri teker teker dolaşıp öğrencileri dersleri boykota çağırdı.

Saat 13.00'e doğru Fizik Fakültesi'nin önüne geçen öğrenciler burada ayaklanmada katledilen tüm insanlar için saygı duruşunda bulundu, ardından A1 kapısına doğru yürüyüşe geçtiler. Burada Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nden yürüyüşe geçen öğrencilerle bir-

leşildi. Binlerce öğrenci Eskişehir yolunu kapatarak Kızılay'a doğru yürümeye başladı.

Armada İş Merkezine yaklaşıldığında ise polisler aceleyle gönderdikleri 2 TOMA'yla öğrencilerin yolunu kesmek istedi ancak TOMA sularının altından koşmaya başlayan öğrenciler ilerlemeye devam ettiler. Daha sonrasında bir grup çevik polis öğrencilere doğru gaz atarak koşmaya başlayınca öğrenciler trafiği keserek yolun diğer tarafına da geçmeye çalıştı. Ancak kitlenin parçalanmasından dolayı öğrenciler A1'e çekilme kararı aldılar.

A1'de süren çatışmalarda bir kadın öğrenci kafasından gaz kapsülüyle yaralandı. Onu almaya gelen ambulansa da polisler gaz attınca öğrenciler "Katil Var" diye bağırmağa başladı. Sık sık "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Hepimiz Berkin'iz Öldürmekle Bitmeyiz" sloganlarının atıldığı eylem saat 18.00 için Kızılay'a eylem çağrısıyla son buldu.

GAZİ AYAKLANMASI SELAMLANDI

Gazi Ayaklanmasının 19. yıldönümü, Gazi Mahallesi'nde yine onbinlerle selamlandı.

Gazi Mahallesi boyunca yürüyen Gazi halkı, Mezarlıkta anmalarını yaptılar.

Berkin Elvan'ın katlinin yarattığı öfke hakimdi halkta. Anmadan sonra halk Berkin'in cenazesine katılmak için Okmeydanı'na geçti.

Uğur'un terliği,
Ceylan'ın gözleri,
Berkin'in kaşları,
anaların gözyaşları...
Berkin Elvan:
25 yılda devletin öldürdüğü
565. çocuk

Editör

HALK AYAKLANMASI SÜRÜYOR

Haziran Halk Ayaklanması, dalgalar halinde sürüyor! Haziran'ın gelip geçici, alışıldık, sıradan bir "eylem", bir "direniş" olduğunu düşünenler ne kadar dar görüşlü ve ne kadar büyük bir yanlılığı içindeler!

Haziran'dan sonra Aralık, arkasından Şubat ve şimdi de Mart dalgası! Arada ise yüzlerce irili ufaklı eylem. Bütün bunların bir devrim süreci olduğunu anlamaları için daha ne gerekiyor!

Genç Berkin'in toprağa düşen ufacık vücudu halk kitlelerinin hükümete, devlete, düzene karşı bir kez daha ayaklanmalarına yol açtı. Bu ayaklanma Haziran'ın devamıdır; Haziran Ayaklanması hesaba katılmadan genç Berkin için Türkiye'nin her tarafında halk kitlelerinin ayağa kalkması açıklanamaz.

3

Şubat Notları

C.Dağlı

2

Ukrayna

Taylan Işık

4

Devrim Günleri
Başlarken
Şiar Coşkun

5

Baş Döndüren Şubat

Umut Çakır

10

Neden Boykot Ediyoruz

Umut Güneş

11

ŞUBAT NOTLARI

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Haziran'da ortaya çıkan yeni durum, derinleşerek devam ediyor. Kitleler, her defasında başka bir nedenle sokağa çıkıyor ve eylemlerini son derece zengin biçimlerle gerçekleştiriyorlar. Genel bir ayaklanma durumu, genel bir başkaldırı hali devam ediyor. Şubat sonunda da görüldüğü gibi durum her an kendini yeni eylemlerle dışa vuruyor.

1- 25 Şubat'ta aynı anda birçok merkezde yeni bir eylem dalgası yükseldi. Eylem dalgası Mart'a vardı. İktidarın yeni bir yolsuzluğu patlak verince, bu kitleler için eyleme geçmelerinde yeni bir gerekçe oldu. Bir politik olay, bir sosyal sorun, hemen eylemler dizisini, bir başkaldırını tetikleyebiliyor.

Bu gelişme karşısında en önce harekete geçenler toplumun en bilinçli, örgütlü ve en ileri kesimleridir. İleri kitlelerin bilinci, harekete geçmek için kendini şu olay ya da bu sorunla sınırlı tutmaz. Güncel, toplumdaki ve iktidardan kaynaklanan sorunları, geniş halk kitlelerini ayaklandırmak için bir gerekçe, bir olanak, bir fırsat olarak görür.

2- Nasıl oluyor da her defasında başka bir sorun insanları sokağa döküyor. Bu durum her zaman olmuyor. Başka zamanlar, bugünkünden daha önemli sorunlar yaşanmasına karşın, üzerinde böylesi bir gürlüğü patırtı kopmuyor. Bunun açıklamasını değişen koşullarda aramak gerekir. Toplumda patlayıcı toplumsal durum oluşmuştur. Bu genel koşullarda ve durumda, bazen en ufak bir olay bile genel bir başkaldırıya dönüşebilir.

Patlayıcı toplumsal durum, varlıklarla yoksullar, emekle sermaye arasındaki çelişkilerin patlayacak bir noktaya gelmesidir; işsizlik, sefalettir, egemen sınıfın baskılarının dayanılmaz bir noktaya gelmesidir; yaşamın kötüleşmesidir; özce, emekçi kitlelerin yaşam koşullarının patlayıcı hale gelmesidir.

Bu koşulları devrimin genel koşullarıdır. Kitleler bu koşulların bilincinde. Bu bilinçle eyleme geçiyor. Devrimin koşullarını devrime dönüştürmede öylesine bir bilinç netliği ve mücadele kararlılığı oluştu ki, burjuvazinin ve iktidarın hiçbir baskısı, hiçbir şiddeti ve hiçbir saldırısı onları bu yönde ilerlemekten alıkoymuyor.

3- İşçi kitlelerinin ve emekçi halkın tüm bu bilinç netliğine rağmen neden hareket, pratik olarak sonuca dek gidemiyor? Bunda uzlaşmacı küçük burjuva sol çevrelerin engelleyici çabaların belli bir etkisi var. İş devrimine kadar varılmak istemiyorlar. Bir taraftan kitlelerin her pratik etkinliğinde, her eyleminde, her sokak gösterisinde kendilerini gösteriyorlar. Fakat eylemi ayaklanmayı daha ileriye, iktidarı almaya kadar götürmeye gelince, tam da bu noktada çelişkiye düşüyorlar. Ayaklanma sırasında onların bu çelişkili ve ikircikli davranışları çok daha belirgin bir durum alıyor.

4- Bugüne değin sürdürdükleri muhalefet çizgisini Haziran'da ve sonraki aylarda da aşmadılar. Pratikte başvurdıkları bütün mücadele yöntemleri ve araçları, hep muhalefet politikasının etkisi altında kaldı. Onların bakış açısında ayaklanma muhalefet politikasının daha ileri götürülmesinden ve daha etkinleşmesinden başka bir şey değildi.

5- Burjuvaziye karşı devrimci biçimde hareket etmez, onların egemenliğini devrimci tarzda yıkmaya anlayışına sahip olmazsak daha yıllarca bekleriz. Muhalefet çizgisi tam da yıllarca beklememiz, daha doğrusu yıllarca kendimizi oyalamamız demektir.

20. yüzyılın toplumsal devrimleri, devrimci bir anlayış taşıyan ve devrimci tarzda hareket eden işçiler ve emekçiler tarafından gerçekleştirildi.

Burjuvaziyi devrimci tarzda devirmek ve emeğin iktidarı kurmak, proletaryanın sınıf partisinin güncel devrimci hedefi ve görevidir.

6- 26 Şubat akşamı Gezi'ye belediye başkanlarının kamyonları, dozerleri vb. ile barikat kuruldu. Gerekçe, o akşam Taksim'in -Gezi'nin- halk tarafından ele geçirileceği. Taksim'de polis kuşatması ve işgalinin yanında, ek bir önem olarak belediye barikatlarına ihtiyaç duyulmasının gerçek nedeni belli. Taksim'de yeni bir Haziran gününün yaşanması olasılığı.

Halk kitleleri Taksim'e ancak sert çalışmalarla girebilir. Bu ise Haziran'ı aşan bir gelişmenin ortaya çıkması demektir. Bunun koşullarının oluştuğunu anlamak için iktidarın Taksim'deki terörüne bakmak yeterlidir.

Böylesi devrimci bir ortamın olduğunu anlamayanlar, yalnızca sol muhalefet hareketleridir.

7- Türkiye ve Kürdistan'da halk bir güçtür. Edilgen değil, etkin bir güç. Yıllarca süren burjuva şiddet altında, faşist devlet terörü altında, savaşımını sürdürebilen bir güç.

En son Haziran 2013'ten bu yana, kitlelerin mücadelesini ve gücünü ezmek, kırmak ve dağıtmak için yapılan tüm burjuva saldırıların nasıl kitlelerin gücüyle başarısızlığa uğradığını gördük.

Kitleler genel özelemlerini, genel çıkarlarını gerçekleştirmeden sokaklardan çekilemeyecekler.

8- Başkaldırı artık farklı koşullarda sürüyor. Kitleler, bir ayaklanma gerçekleştirdiler. Devrimci deneyimleri var. Deneyimleri zaten vardı. Şimdi buna yenilerini eklediler. 31 Mayıs'tan bu yana sınıf savaşımı, sokak çatışmaları, yeni koşullarda yapıyor. Burjuvaziyi yeni koşullarda ve değişmiş olarak kavgaya giriyorlar.

Bu savaş, karşıtların savaşıdır. Karşıtımızın da boş durmadığı ve durmayacağı açık. Haziran'dan çıkardığı derslerle yeni çarpışmalara hazırlanıyor. Hazırlıklarımızı yaparken bu durumu daima göz önünde bulundurmalıyız.

Karşı tarafın pratiğini, yaptıklarını değerlendirmeden, sadece kendi pratiğimizin dersleriyle yetinemeyiz. Bu çok eksik olur, zayıf kalır.

9- Artık aynı düzeyde yapılan eylemlerle yetinemeyiz. Devrimci hedefler, mücadelede daha fazlasını ve daha ileri gidilmesini gerektirir. Varolanlarla yetinen, kendisinden memnun olanlar giderek kitle desteğini yitirirler. Aynı düzeyde kalan ve sonuç getirmeyen eylemler kitleler üzerindeki etkisini ve sempatisini kaybeder.

Emekçiler varolan koşulları değiştirmek için mücadeleye atılıyor. Varolan koşulları aşmak için, varolan mücadele düzeyini aşmalıyız.

Haziran'ı aşan yeni bir devrimci genel halk ayaklanması her yönden bir zorunluluk olmuştur.

Tarih, toplumun önüne ancak devrimci ayaklanmayla çözülecek sorunlar koymuştur.

10- İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin devrimci kavgasını sonuna dek götürecektir yani devrimi başarıya ulaştıracak olan devrimci komünist parti (Leninist Parti)'dir. Zafer burjuvaziye, kurumlarına ve ideolojisine karşı bütünsel bir devrimle; kesintisiz olarak sosyalizme dönüşecek hareket halindeki bir toplumsal devrimle gelecektir. Böylesine bütünsel bir mücadeleye ancak gerçek devrimci proleter parti önderlik edebilir.

31 Mayıs'tan beri, kitlelerin sokakta eylemde, mücadelede ayaklanmada devrimci birleşmesini sağladık. Şimdi görev her yerde Leninist Parti'yi örgütleyerek, etkisini artırarak kitlelerin toplumsal hareketini doruğa vardırmaaktır.

İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

12 Eylül faşizminin idam ettiği ilk işçiler olan SeyitKonuk, Necati Vardar ve İbrahim Ethem Coşkun'un ölümsüzleşmelerinin yıl dönümünde İzmir, "12 Eylül İdamlarına ve Faşizme Karşı" yürüyor.

"Adları Onur Adları Adımız, 13 Mart Savaşçıları Unutturmayacağız!" diyen İzmir Mücadele Birliği Platformu, 13 Mart Perşembe günü Konak YKM önünde toplanarak meşaleli bir yürüyüş yapacak.

DENİZLERDEN SEVİTLERE
İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

SEVİT KONUK NECATİ VARDAR İ.ETHEM COŞKUN

12 EYLÜL İDAMLARINA KARŞI!

MEŞALELİ YÜRÜYÜŞ
13 MART PERŞEMBE
18.30
KONAK YKM ÖNÜ
MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

13 Martçılarla Zindanda...

Kendinizi tanıtır mısınız? 13 Martçılarla nasıl tanıştınız?

İsmim Apdurrhman Kılıç. Şu an İzmir Mezapotamya Kültür Merkezi başkanıyım. Ben 3 yoldaş, arkadaşla Eylül darbesinden birkaç ay önce tanıştım. Ben Nisan ayında tutuklanmıştım. Benden bir iki ay sonra onlar tutuklandılar. Aynı komünde birlikte kaldık. O günün koşulları ve şartlarında devrimci duruş, devrimci ahlak konusunda arkadaşlarla ilişkilerimiz çok sağlıklı geçti. O dönem Rızgari'nin bölge temsilciliğinden yargılanmaktaydım.

Koşulları dağıttılar bir ara. Koğuştan ilk alınan ben oldum. Ondan sonra onlarla ilişkilerim koptu. 81'den sonra siyasi koğuş temsilcilerini tekrar bir araya getirdiler. Faşistlerle altı üstü kalıyorduk. Seyitlerle tekrar orada bir araya geldik. Arkadaşların idam noktasındaki düşünceleri, çok net hatırlıyorum, devletin vereceği her türlü cezaya karşı duruşları gurur duyulacak noktadaydı. Genç olmalarına rağmen haklı mücadeleleri konusunda netteler. Onların anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

Onlarla özel anılarınız var mı?

Onlarla anım olarak, biz İbrahim ile tavla oynardık. Kemikten zar yapıyorduk. Ben tavla oynarken zar tutmasını iyi beceriyordum. İbrahim'de bir gün bana "bir daha zar tutarsan seninle tavla oynamayacağım" dedi. Bende o gün, bu gündür zar tutmam tavla oynarken.

Pazar günleri görüşlerden sonra top oynardık. Birkaç saat bahçeyle çıkartıyorduk. Birlikte vakit geçiriyorduk. O dönem Kasabalar grubundan da bir arkadaş idam edilmişti. THKP-C'dendi. Kasabalar gru-

bu, Turgutlu ilçesidir. Cezaevinde öyle anırdı. O arkadaşta çok değerli bir arkadaştı. İdam edilmeden önce, bana bıraktığı bir mont vardır. Onu halen saklıyorum. Her yıl düzenli olarak temizler ve ütülerim.

Şimdi 67 yaşındayım. Onlarla ilgili belli şeyleri hatırladıkça, duygusallaşırım. Faşist devletin inkar ve imha politikası devam ediyor. Bu kapitalist sistemin getirdiği, emekten yana mücadele veren insanlara, hayat dahi tanımayan bir anlayış devam etmekte. 70'li yıllarda biz Türk proletaryası şalteri indirdiği zaman, Kürt ulusal mücadelesi ilerler diye düşünüyorduk. Demokratik güçler olarak tek düşmana karşı ortak bir duruş sergileyemezsek, A dan Z ye kadar herkes şapkasını önüne

koymalıdır. Artık geriye dönüş yoktur. Halka karşı en namuslu yol birlikte demokrasî mücadelesi vermektir.

İdam gecesine dair hatırladıklarınız nelerdir?

İdam gecesini yas içerisindeydik. Herkes onlarla yaşadıklarını kafasından geçiriyordu. Biz o arkadaşlarla uzun süre yaşam şartlarını oluşturamadık. Ama biz birbirimizi anlama noktasında bir zorluk yaşamadık. O gece herkeste duygusalık vardı. Herkes kendi arkadaşını, kendi yoldaşını kaybetmiş gibi hissetti. Onlar haklı bir yolda yürüdü ve haksız bir şekilde idam edildiler. O günlere dair hatırladıklarım bunlar.

Çok teşekkür ediyoruz. Ben teşekkür ederim.

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ BİRLEŞİN

Rusya Komünist, Sol ve Anarşist Güçlerinin Ukrayna Olaylarına Dair Açıklamaları Aşağıdaki açıklama 26 Şubat'ta yapıldı.

Ukrayna burjuva hükümetinin uzun süredir izlediği politikalar, küresel krizde de tıpkı olunduğu gibi, yurttaşların çoğunluğu için dayanılmaz hayat şartları yaratmış bulunuyor. Yanukoviç rejiminin son yarısında, ekonomik sorunların çözümü konusunda AB entegrasyonu vaatleri öne sürüldü. Bu vaatlerin bir anda terkedileceğinin duyurulması, geniş bir hareketi tetikledi. Hareket herhangi bir sınıfa dayanmıyordu ve büyük oranda kendiliğindendi. Ulusal hareket, liberal muhalefet tarafından sokaktaki vurucu güç olarak kullanıldı ve ardından hareketin doğası anti-komünist ve faşist bir karaktere dönüştü.

Yeni hükümetin, tıpkı Yanukoviç bürokrasisinin yaptığı gibi güç kullanması, halkın karşılaştığı acil sorunları çözemez

ve acil ihtiyaçlarını karşılayamaz.

Batı emperyalizmi ve Rusya, Ukrayna halkına gerçek bir sempati beslemiyor; onlar sadece ilerisi için kendilerini üstün duruma geçirecek avantajlı konum alıyorlar. Finansal kazanımlar edinmek (ve Batı açısından) Rusya sınırında kaos yaratmak – işte hepsi bu!

Anti-komünist ve Rus karşıtı taşkınlık ve ortak Sovyet geçmişimizi reddetmek, [Sovyetlerin dağılmasından sonra] ortaya çıkan günümüz ulusalcı devletlerinin temel özelliğidir. Komünist ve solcu parti merkezlerine yönelik kıyımlar, öne çıkan komünistlerin ve işçi eylemcilerin dövülmesi, Lenin anıtlarının yıkılması gibi haberler, bize açıkça gösteriyor ki, kısa süre önce Baltık Devletlerinde ve Avrupa'da gözlemlenen faşist tepkiler, kardeş Ukrayna'yı ele geçirmiş bulunuyor.

Biz, aşağıda imzası bulunan Rusya-İ solcular, komünistler ve anarşistler ola-

rak bu durumu protesto ediyor ve yoldaşlarımızın kovuşturulmasına son verilmesini talep ediyoruz! Tüm Ukrayna yurttaşlarına çağırımızdır: Ulaşabileceğiniz tüm araçları kullanarak acilen milletvekillerinin Ukrayna Parlamentosuna güvensizliklerini açıklamasını [sağlayın], özsavunma grupları (milisler) kurmak için çalışma grupları ve topluluklar örgütleyin, halk iradesinin hakim olduğu yerel hükümetler (konseyler) oluşturun! Rusya yurttaşlarına çağırımızdır: Ukrayna halkına doğrudan yardımın parçası olmak için hazır olun, Ukrayna'ya yardım eden anti-faşist merkezlerle ilişkide olun!

Dünya genelindeki tüm komünist ve solcu partilere, anti-faşist örgütlere çağırımızdır: Ukrayna'da faşist bir rejim kurulmasını önlemek için hükümetlerinize baskı yapın!

Bütün ülkelerin işçileri birleşin!

“ÇOCUKLAR ÖLÜRKEN DEĞİL UYURKEN SUSULUR”

11 Mart 2014, sabah saatleri... Twittera düşen iki satır... Berkin'in ailesinden: "Halkımıza : Saat 07.00 Berkin Elvan'ı evladımızı kaybettik. Başımız sağolsun." İşte sözün bittiği yer!

Onu vuranların bir anda "unutkanlık hastalığına" yakalandığı günlerde Berkinimizi kaybettik. Adı hırsızlık, yolsuzluk ve her tür yüz kızartıcı suçla anılan başbakanın "destan yazan kahramanları", o katiller sürüsü aldı aramızdan Berkin'i. Ve Berkin'in unutulmuyacağı, aynı gün yaşanan gelişmelerle ortaya çıktı. Halklarımız, Gezi Ayaklanmasını aratmayan bir destan yazdı.

Taksim'den Konya'ya, ODTÜ'den Antalya'ya, Gazi'den Trabzon'a onbinler ayaklandı.

Sabahın ilk saatlerinde Berkin'in ölüm haberini alanlar Okmeydanı Hastanesi önüne koştu. Sayıları gittikçe artan öfkeli halk, sloganlarla hastane bahçesinde bekleyişini sürdürürken, bir taraftan da eylemler programlandı dört bir tarafta.

İlk eylemleri liseliler örgütledi, ardından üniversite-

İstanbul'da da saat 16.30'u geçerken, kampüslerinden çıkan İTÜ ve Galatasaray Üniversitesi öğrencileri yürüyüşle Beşiktaş'a ulaştı.

18.20... Bu defa saldırı Adana'da. Adana'da toplanarak yürüyüşe geçen kitleye polis Sular Meydanı'nda saldırdı.

Saat 19.00 olduğunda binlerce kişi Taksim'de toplanmaya başladı. İstiklal Caddesi üzerinde toplanan kitlenin öne Tomalarca

ve çevik kuvvet polisleri ile kesildi. Bir süre yaşanan tartışmanın ardından tomalar tazyikli sularla kitleye saldırdı. İlk anda da-

Eskişehir... Öğrenciler birer birer sınıfları, amfileri boşalttı, sokaklara aktı.

Kimi yerde tek kişi eline Berkin'in aklamadığı ekmeği alıp oturdu yere, kimi yerde seçim otobüsleri, polis otoları tahrip edildi. Halkın öfkesi kabına sığmıyordu. Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşen her gençte yüreği yanan, "genç ölümlere" isyan eden halk, Berkin'in haberini alır almaz sokağa çıktı.

Devlet bu öfkeyi çok çabuk kavradı ve sokağa her çıkana olanca vahşetiyle saldırdı. Eylemcilerin dediği gibi "hiç böyle sert saldırmamıştı daha önce!"

Sabah saatlerinde Okmeydanı Hastanesi'ne yaptığı saldırıda yüzünden vurulan genç bilinci kapalı halde hastaneye kaldırıldı. ODTÜ'de öğrenciler dersleri boykot edip yürüyüşe geçti, Eskişehir Yolu'nda Hacettepe Üniversitesi öğrencileriyle birleştiğinde polislin saldırısıyla karşılaştı, bir kadın öğrenci başından vuruldu. Akşam saatlerinde Avcılar'da sokağa çıkan bir kadın daha yüzünden gaz bombası ile vurulurken, Mersin'de toma iki kadını ezdi. Devlet, "sokağa çıkarsan seni de Berkin gibi yaparım" diyor! Ama gencecik bir çocuğunu kaybetmiş bir halkın öfkesini gazla, copla, bombayla, tank, top, tüfekte nasıl durdurabilirsiniz! Okulların ardından evler, işyerleri boşalıyor. Eğlence yerleri müzik çalmıyor, tv programları eğlenceye ara veriyor...

Okmeydanı'nda cenaze için toplanan binler onbinlere ulaşıyor. Berkin'in cenazesinin adli tıptan gelmesinin ardından öfke iyice yükseliyor, bir ananın acı çığlığı öfkeyi ateşliyor, barikatlar kuruluyor.

Ankara'da Kızılay, Haziran Ayaklanması'ndan sonra yeniden zapdediliyor. Güvenpark'ta toplanan kitle, DTCF ve Cebece Kampüsünden dersleri boykot edip yürüyen binlerce öğrenci ile birleşiyor Ve Kızılay Meydanı yeniden özgürleşiyor. Ve ardından Ankara Polislinin en şiddetli saldırılarından biri yaşanıyor, devlet yenilgiye tahammül edemiyor. Kısa sürede Sıhhiye'den Kolej'e, Kurtuluş'a kadar yayılıyor çatışmalar.

Taksim, Kadıköy, İzmir, Ankara, Mersin, Dersim, Antakya, Adana, Denizli, Kocaeli, Amed, Trabzon... Uzayıp giden bir liste ve hemen her yerde yaşanan polis saldırıları... Tüm ülkeyi sokağa döken bu kez birkaç ağaç değil, 16 kiloluk 15 yaşında bir fidan...

Günlerdir Hevsel Bahçelerinde eylemde olan, komün kuran Amedli gençler de "Medeni'den Berkin'e Halk Hesap Soracak" diyerek Berkin'i yalnız bırakmadı.

ğılan kitle yeniden toplanarak sloganlarla yürüyüşe geçti. Ardından yine Taksim'de alıştığımız görüntüler. Gaz ve ses bombaları, plastik mermiler, kimyasallar sıkan toma ve kitlenin karşı koyuşu, eylemi terketmeyişi ve taşlar, havai fişeklerle saldırıya karşılık verilmesi, çatışmaların Şişhane'den Tarlabası'na kadar her yere yayılması...

Beşiktaş Taksim'deki bu saldırıya sessiz kalmadı ve Nişantaşı-Harbiye üzerinden Taksim'e yürüdü. Önlere Harbiye'de kesilen binlerce kişi polisle çatışmaya girdi Taksim'e ulaşmak için.

İstanbul'un pek çok semtinde halk sokaklara döküldü. Okmeydanı'ndan Gazi Mahallesi'ne, Avcılar'dan Sarıgazi'ye İstanbul halkı yine gece boyu sokakta idi.

Sadece İstanbul ya da Türkiye ve Kürdistan değil, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde de halk Berkin'in katledilmesine karşı öfkesini haykırdı. Yükselen sesler acılı yas seslerideğildi. Öfkeli, kızgın seslerdi. Her yerde yükselen "Berkin Elvan Onurumuzdur", "Hükümet İstifa", "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "15'inde Bir Fidan Berkin Elvan", "Katiller" sloganları idi.

Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada, Berkin'in cenaze töreni yapılıyordu ve ülkenin dört bir yanında gösteriler, çatışmalar devam ediyordu.

EDITOR

HALK AYAKLANMASI SÜRÜYOR

(Baş tarafı 1. sayfada)

Türkiye'in her yeri, Kürdistan'ın pek çok yeri ayaklanma halinde! Emekçi sınıflar, öğrenci gençlik, kadınlar, Kürt halkının yoksul kesimleri yeni bir yaşam için eskinin yıkılmasını; yeni bir düzenin, yeni bir iktidarın, yeni bir hükümetin kurulmasını istiyor.

Ayaklanmanın arkasındaki gerçek istem budur!

Zafer için ne yapmalı? Şimdi bu soruyu sormanın ve doğru yanıtı bulmanın zamanı. Ayaklanma sürgit bu şekilde gidemez, gitmemeli.

Zafer için, başka koşulların yanı sıra şu iki temel koşul yerine getirilmelidir. Birincisi, işçi sınıfı ve diğer çalışan kesimler ağırlıklarını koymalıdır. İşçi sınıfı mücadelelinin, ayaklanmanın başına geçtiği zaman devrimin diğer toplumsal güçleri, esnaf, yoksul köylü, kentlinin diğer yoksulları harekete geçmede, ileri atılmada tereddüt etmeyecekler.

Hükümete tepki içinde olan güçler, sokakta gördüklerimizle sınırlı değil. Eylemler, sokaktaki kitlelerin belki de on katından fazla kitleyi etkiliyor, onlarda hükümete, iktidara, zenginler sınıfına karşı kin, nefret ve harekete geçme isteği uyandırıyor.

Evinde bekleyen bu milyonlarca insan, harekete geçmek için zaferden az çok emin olmayı bekliyor. İşçi sınıfının harekete geçmesi bu güçlere gereken cesaret ve güveni verecek.

Zafer için ikinci koşul ise ayaklanmanın politik hedeflerinin netliğidir. Evet bu hedefler net, açık ve gerçekten devrimci niteliğe sahip olmalı.

Bunun anlamı açık! Kitleler ölümüne bir kavgaya ancak yaşamlarında gerçek bir değişiklik yapacak istemler için atılacaklar. Politik iktidarın fethi, Halk iktidarı, devrimci cumhuriyet; işte ancak bu hedefler uğruna kararlı bir savaşım halk kitlelerinde büyük bir heyecan uyandırabilir, onları harekete geçirebilir.

Leninistler inisiyatif almalılar. Çünkü halk kitlelerine bu devrimci hedefleri gösterebilecek tek politik gücün Leninistler olduğunu geçtiğimiz ayaklanma ayları yeterince gösterdi.

Şimdiki temel görev, bütün hazırlıkları, bütün zamanı ayaklanmaya göre, ayaklanmada kitleleri etkileme, harekete geçirme, doğru politik hedeflere yönlendirme amacıyla dönük yapılmalıdır.

Leninistler, ayaklanmada sıradan herhangi bir başka güç gibi davranamazlar, davranmamalılar. Bir politik gelişme olduğunda bunun bir ayaklanmaya dönüşebileceğini hemen sezmemeli ve hazırlıklara girişmelidir. Harekete geçmek için başkalarının çağrı yapması beklenemez. Tersine, kitlelere yönelik ilk çağrılar Leninistlerden gelmelidir.

Ayaklanma sürecektir! Bu çok açık. Herhangi bir vesile, örneğin seçimlerde hile, polislin bir cinayeti, bir yolsuzluk ya da başka bir şey, yüz binlerce insanın sokağa dökülmesine yol açacak. Leninistler, bütün güçleriyle geleceğe bu bilinçle hazırlanmalılar.

Devrimin öncülüğünün ele geçirilmesi bu hazırlıkların yeterince yapıp yapılmadığına; devrimci bir inisiyatifle hareket edilip edilmediğine bağlı olacak.

Kaybedilecek bir saniye bile yok!

BİTMİYEN HAZİRAN

(Baş tarafı 1. sayfada)

Gün boyunca pek çok ilde liseliler okulu boykot edip Berkin'e sahip çıktı. Bütün Anadolu, belli başlı kentler, kolejler, ebeveynler... Berkin için tek vücut olmuş, gücünün yettiği, aklının kestiği bir tepki veriyor, eylem alanlarına koşuyor. Öfke gerçekten büyük! Muazzam bir elektrik akımı tüm ülkeyi boydan boya katediyor sanki. Üniversiteler ayağa kalkmış, çok yoğun çatışmalar yaşanıyor. Akşam saatlerine kadar kesintisiz devam ediyor çatışmalar. Kürdis-

süren çatışmalar akşam saatlerinde de devam ediyor. Gün bitmek üzere, Ankara savaşmaya devam ediyor.

Saatler ilerliyor, İzmit, İzmir, Çanakkale, Dersim, Mersin, Eskişehir, Tokat, Amasya, Antalya, Düzce ... yeni bir eylem dalgası yükseliyor. Her yerde sokağa çıkıyor insanlar. Çatışmalar, dağılmalar, tekrar toparlanma, tekrar eylem... Kentler eylem yorgunu!

Hava kararıyor. Polislin şiddetli artıyor. Çantalarla sopa-

lar dağıtılıyor sivil polislere. Her yer gaza boğulmuş. Çok sayıda gözaltı ve yaralı haberleri var. Ara sokaklarda yanan barikat ateşleri, yükselen sloganlar... Balkonlardan sarkan pankartlar... İstiklal Caddesi'nde çatışmalar gerçekten çok sert. Polis büyük bir hınçla saldırıyor.

Gazetemiz baskıya verilirken çatışmalar devam ediyor. Kuvvetle muhtemel sabaha kadar sürecektir. Bu gece gerçekten uzun olacak!

tan da ayakta bu sefer. Başta Amed, pek çok yerde sokağa çıkıyor insanlar. Uğur'la, Ceylan'la ilişkilendiriyorlar Berkin'i. Bağlılarına basıyorlar.

Ankara'da çeşitli yerlerde çatışmalar devam ediyor. Kızılay'da, Sakarya'da, Yüksel Caddesi'nde çatışmalar... Güvenpark'ta yeniden toplanmaya çalışıyor insanlar. Gün boyu

UKRAYNA

Taylan Işık

Dünyanın büyük bir bölümünde olduğu gibi Ukrayna'da da kargaşalık hüküm sürüyor. Yeni de değil. Öncesi bir yana, 2004'ten beri Ukrayna toplumun değişik güçleri arasında sert bir mücadeleye sahne oluyor.

Toplum, bütün sınıflarıyla, bütün politik güçleriyle sürekli bir devinim, bir alt-üst oluş halinde. Politik iktidar sürekli el değiştiriyor. İktidara gelenler kısa sürede toplumun gözünden düşüyor, bir biçimde devriliyor ama yerine gelenlerin akıbeti de öncelilerden farklı olmuyor.

Yanukoviç iktidarı bunun son örneği oldu. ABD-AB emperyalistlerinin desteklediği, örgütlediği ve sahneye sürdüğü faşist çeteler bir oldu bittiyle politik iktidarı ele geçirdiler. İktidarı ele geçirenler kendi sonlarının Yanukoviç'inden beter olacağını gayet iyi bildikleri için kendilerine şimdiden "Kamikaze" hükümeti adını uygun görüyorlar.

Türkçesi ABD-AB emperyalistleri tarafından mayın tarlasına sürülmüş eşekler olduklarının farkındalar.

Mayın tarlasına sürülmüş eşek rolünü neden kabul etmiş oldukları ayrı bir konu. Ama başarısız olacaklarını ve kitlelerin kısa sürede kendilerine karşı ayaklanacaklarını bildikleri açık.

Bu olgudan ilk pratik sonucu çıkarabiliriz: Ukrayna'da şimdi hüküm süren kargaşalık karşı karşıya bulunan taraflardan hangisinin üstünlüğü ile sonuçlanırsa sonuçlansın kısa süre sonra tekrar ortaya çıkacak.

Neden? Açıklanması gereken asıl soru budur.

Bu sorunun yanıtı ancak çağımızın karakteri; tarihsel gelişmenin varmış olduğu aşama, doğru biçimde kavranarak verilebilir.

Çağımızın karakterine damgasını vuran, onu şekillendiren, ona itilim veren olgu, emek-sermaye çelişkisi temelinde kapitalizmle komünizm arasındaki mücadeledir. Tarihsel gelişme, bu mücadelede yeni bir evreye; kapitalizmin çöküş ve komünizme toplumsal devrimler yoluyla geçiş evresine varmış bulunuyor.

İnsanlık, dünyanın her yerinde, onu yokoluşa sürükleyen, yaşamdan kovan, doğayı mahveden kapitalizme karşı, yaşama tutunabilmek için komünizme geçişin arayışı içinde. Dünyanın dört bir tarafında ayaklanmalar, iç savaşlar, değişik biçimler altında süren kargaşalığın arkasında işte bu arayış bulunuyor.

Ukrayna emekçi sınıflarının, fırtınaya tutulmuş gemi örneği, bir o tarafa, bir bu tarafa meyleden, ama her bir kaç yılda bir büyük ayaklanmaya girişmelerine yol açan neden de bu. Ne Yanukoviç, ne şimdiki faşist güçler; ne faşistlerin arkasındaki güçler olarak ABD-AB ve onların sermayeleri ne de Putin'li Rusya Ukrayna emekçi sınıflarını, Ukrayna'daki kargaşalığı dindirebilir. Ukrayna'nın son on-onbeş yılı bunun kanıtıdır.

Ancak Ukrayna, bize başka şeyleri de öğretiyor. Her şeyden önce, emperyalistler ve karşı devrimci, anti-komünist güçler Sovyetler Birliğini yıkarak eski Sovyet topraklarında halk ayaklanmalarını bir "kurum" haline getirdiler. Çeşitli vaat ve biçimlerle aldatılan halklar 90'lı yılların başından beri tarihin akışını düzeltmek, yani komünizme doğru yürüyüşü sürdürmek için o günden bu güne her fırsatta karşı-devrimci, burjuva ve küçük burjuva iktidarlara karşı ayaklanıyorlar. Kargaşalık, sokak hareketleri, gösteriler halkın günlük yaşamının bir parçası haline gelmiş durumda.

Leninist Parti, karşı devrimcilerin Sovyetleri yıkmak için yanlış zaman seçtiklerini ve artık zafer için, yani kapitalizmi yeniden bir toplumsal sistem olarak kurmak için hiç bir şanslarının kalmadığını, onlar zafer naraları atarken ortaya koymuştu.

Aradan geçen zaman bu gerçeği fazlasıyla kanıtladı. Karşı-devrimciler, ABD ve AB emperyalistlerinin her türlü desteğine rağmen kapitalizmi bir toplumsal biçim olarak kurabilmiş ve kabul ettirebilmiş değiller. Yapabildikleri tek şey çalıp çırparak, soyarak, yağmalayarak para biriktirmek ve biriktirdikleri parayı emperyalist ülkelere kaçırarak oldu.

Yanlış zamandaydılar çünkü tarihin komünizme aktığı bir evrede bu akışa ters bir yönelime girişmişlerdi. Bu yüzden "zafer"leri ancak geçici, kısa ömürlü, aldatıcı zaferler olabilirdi. Öyle de oldu. Tarih, buna yaşam da diyebiliriz, Sovyetler Birliği'nin yıkılmasında başrol oynayan Rusya'yı emperyalistleri, emperyalist sermayeyi, yani o olmadan kapitalizmin olamayacağı temel unsuru, tank ve topla durdurmak zorunda bırakmış bulunuyor.

Zamanlamaları yanlıştı, çünkü kapitalizmin yıkıma gittiği ve kendisiyle birlikte bütün bir toplumu yıkıma sürüklediği bir zamanda onlar halklara kapitalizmle "güzel bir gelecek, mutlu bir yaşam" vaat etmek zorunda kalıyorlardı. Ukrayna'da politik iktidara el koyan faşist çete üyelerinin kendi kendilerine "kamikaze" yakıştırmalarını uygun görmeleri umutsuz ve boş bir çaba içinde olduklarının itirafıdır. Eninde sonunda bedelini canlarıyla ödeyecekleri bir yenilgiye mahkum olduklarının farkındalar.

Bu nedenle, Ukrayna'da şimdi süren çarpışmaların kısa vadede sonucu ne olursa olsun, karşı devrimciler, anti-komünistler, emperyalistler için kalıcı bir zafer artık sadece bir hayal ürünü olabilir.

Kargaşalık ve ayaklanmalar Ukrayna halkları gerçek bir zafer elde edene kadar sürecek. Bu anlamda, dünya proletaryası ve devrimci güçler, zaferden emin olarak geleceğe bakabilirler. Emperyalistlerin ve karşı devrimci güçlerin Ukrayna'da egemenliklerini bir türlü kuramamaları bunu yeterince gösteriyor.

Sadece Ukrayna mı? Bütün dünyada hüküm süren kargaşalığın sonucunda zaferin komünizme, proletaryaya ait olacağını söylememiz için artık çok fazla kanıtımız var.

İzmir'de Polis Saldırısı!

26 Şubat günü İzmir Halk Forumlarının çağrısıyla yüzlerce kişi saat 19.00'da Sevinç Pastanesi önünde bir araya geldi.

Halk Forumları temsilcileri ve siyasi çevrelerden temsilcilerin birlikte yaptığı değerlendirmede Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerinden Alsancak İskele'ye yürünmesi ve Gazi İlköğretim Okulunun önündeki caddenin trafiğe kapatılması kararlaştırıldı.

Yüzlerce kişi İMD'nin müzikleri ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. En önde 'Hükümet İstifa' pankartı arkasında yürüyen kitle, Gazi İlköğretim önünde yine kısa bir değerlendirme yaptı. DÖB'ün çağrısı sonucunda: Halk Cephesi, SYKP, Partizan, Anarşistler, ESP ve Kaldıraç Basmane yönüne doğru yürümeye devam etti. Halk Forumları ve çeşitli siyasi partiler ise Sevinç Pastanesine geri döndüler.

Basmane Meydanı'na doğru yürüyen kitleden yol güzergahındaki bankamatikler ve kameraların tahrip edildiği gözlemlendi. Camına yazılama yapılan Burger King'in tepki göstermesi üzerine camları tahrip edildi ve kısa bir arbede yaşandı. Lozan Meydanına gelen kitle barikat malzemesi toplarken ve barikatlar oluşturmaya çalışırken, Fuarrın Lozan Kapısından aniden yüzlerce sivil ve çevik kuvvet polislerinin saldırısıyla karşılaştı.

Azgınca saldıran polis ekipleri kitleyi Sevinç Pastanesi yönüne doğru kovaladı. Eylemi burada bitiren eylemciler dağılmaya başladı. Alsancak civarındaki ara sokaklarda yüzlerce sivil polis ekipleri ise eylemcileri takip etmeye başladı. Bu esnada bir çok gözaltı yaşandı.

Mücadele Birliği- İZMİR

Antep'te Yolsuzluk Eylemi

27 Şubat Perşembe günü Gaziantep Üniversitesi önünde yolsuzluk ve rüşvet olayları protesto edildi.

Saat 18.00'de toplanmaya başlayan kitle sloganlar ile Karataş'a doğru yürüyüşe geçti. Karataş Mahallesi Üzerinde bulunan Ak Parti seçim bürosu önünde yaşanan kısa gergin-

lik sonrası tekrar Antep Üniversitesi önüne geldi. Yürüyüş sırasında çevrenin de yoğun ilgisi söz konusuydu. Zaman zaman gerginliklerin yaşandığı yürüyüşte birbirinden renkli dövizler dikkat çekiydi. "Bilal Bilool! Paralar Koltuğun Altında Galık... Beni Arar..." dövizinin yanı sıra "Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm" ve "Devrim İçin İleri" dövizleri de taşındı.

Antep Mücadele Birliği

Sarıgazililer de Sokakta!

İstanbul/Sarıgazi Halkı 28 Şubat günü akşam saatlerinde yolsuzluklara karşı sokağa çıktı.

Vatan İlköğretim Okulu önünde bir araya gelen Sarıgazi halkı imzalı pankart taşıyan kitle, "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Her Yer Rüşvet Her Yer Yolsuzluk", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük" sloganları ile Demokrasi Caddesi üzerinden yürüdü. Yürüyüşte en önde de "Hükümet İstifa İktidar Halka" yazılı pankart taşındı.

Sarıgazi Kaymakamlığı yanında barikat kuran polis, yarıdan geçen kitle "Katil Polis Sarıgazi'den Defol" sloganı atarak tepkini gösterdi. Eyleme Mücadele Birliği, Partizan, destek verdi. Eylem Demokrasi Caddesi'nin sonuna ulaşıldığında eylem sloganlarla sona erdi.

Ahmet Atakan Güzergahı

Burjuva iktidarın ortalığa saçılan tapeler, dinleme kayıtları, videolar, tweetler vs. dolaşısıyla kendi iç çelişkileri doruğa ulaşmış boyutta. Haziran yaklaşmasını yaratan milyonlar şimdi tekrar sokakları dolduruyor.

Hükümet İstifa eylemleri artmaya ve şiddetlenmeye devam ediyor.

25 Şubat günü çeşitli siyasi partiler, halk forumları ve devrimci yapıların çağrısıyla binlerce insan Sevinç Pastanesi önünde toplandı. Kısa tartışmalar sonucunda alınan karar ile saat 19.00'da 'Ahmet Atakan Güzergahında' karar verildi. Hedef Basmane Meydanı.

Binlerce insan coşkulu sloganlar ile Gümrük'ten Basmane Meydanına yöneldiği anda polisin toma ve gaz bombalarına maruz kaldı. Çift koldan saldıran polis, Kantar bölgesinde sıkıştırdığı kitleyi gaza ve jop darbelerine maruz bıraktı. Orada bulunanlar apartmanlara ve işyerlerine sığınarak korunmaya çalıştı. Bir kısım insan ise vapura binerek Alsancak iskele'ye deniz yolu ile ulaştı. Polisin azgınca saldırısına karşı fazla tutunamayan kitle barikatlar kurarak Sahil güzergahından tekrar Sevinç Pastanesi önüne geri çekildi. Ajitasyon konuşmalarının ardından kitle dağıldı.

Mücadele Birliği- İZMİR

Ses Kaydı Halkı Sokaklara Döktü!

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile oğlu Bilal Erdoğan arasındaki ses kaydının medyada dolaşması, halkı sokaklara döktü. Sabah saatlerinden itibaren bir çok şehirde saat 19.00'da sokaklarda olma çağrıları yapıldı. İstanbul, Ankara, Bursa, Antalya, Eskişehir ve daha birçok ilde "Her Şey Yalan Her Yer Yolsuzluk" sloganıyla saat 19.00'da halk sokaklara çıktı.

Kadıköy'de saat 19.00 olmadan halk sokakları doldurmaya başladı, binlerce kişi hükümeti protesto etti. "Her Şey Yalan Her Şey Yolsuzluk", "Hükümet İstifa" ve yolsuzlukları protesto edilen pankartlar açılarak gruplar halinde yürüyüşe başlandı. Bir ses aracından Recep Tayyip Erdoğan ve Bilal Erdoğan'ın ses kayıtları yayımlandı. Eylem sırasında "Hırsız Var", "Hırsız Tayyip Erdoğan", "Güle Güle Tayyip", "Hükümet İstifa", "Tayyip İstifa İktidar Halka", "Hükümet İstifa, İktidar Halka", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Her Yer Rüşvet Her Yer Yolsuzluk", "Deniz İsyen Özgürlük", "Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atıldı. Sık sık Gezi ayaklanması sırasında ölümsüzleşenler anılırken, "ODTÜ'ye Selam Direnişe Devam" denilerek ODTÜ'ye de selam gönderildi.

Kitle AKP'ye doğru yürüyüşe geçtiğinde de önü Tomalarca kesildi ve polisin saldırısı başladı. Plastik mermi ile bir kişi yüzünden vurulurken, kitle üç kola ayrıldı. Çatışmalar gece geç saatlere kadar sürdü.

Gazi Mahallesinde Eylem!

Hırsızlığa ait belgelerin her gün ayan beyan ortaya serilmesinin ardından, şimdi de bir başbakanın hırsızlığını kendi sesinde dinliyoruz.

26 Şubat günü Gazi Mahallesinde "Hırsız İktidar İstifa, Halk İktidara" pankartının açıldığı eylem, Eski Karakoldan başlayarak Bahar durağına kadar devam etti.

Yürüyüş boyunca ajitasyon ve sloganların atıldığı yürüyüşte "17 Aralık'tan beri gizlenemeyen en önemli şey, bu sistemin artık kendini devam ettiremiyor olması ve kendi iç savaşını yaşıyor olduğudur. Bu sistem sona yaklaşıyor. Her son yeni başlangıçlara gebe. Biz bu başlangıcı 31 Mayıs halk hareketinde yaşadık ve şu an yapılan iç savaşları, çelişkileri ortaya çıkan milyon dolarlık alın terlerimiz ikinci bir ayaklanmayı biriktiriyor. Bir BEDAŞ işçisi 70 tl bulamadığı için iğnesini vurulamadı ve öldü. Birlikte omuzladık cenazemizi. Oysa milyon dolarların nerelerden çıktığı, eritlemediği ortada. Gazi'nin işçi, emekçi, aydın, demokrat, devrimci insanlarına sesleniyoruz. Gün sokağa çıkma, gün ayaklanmayı yükseltme günüdür. Durmak Yok Yıkılana Kadar Şiiryle sokağa çıkma zamanıdır şimdi" denilerek Gazi halkı sokağa davet edildi.

Basın açıklamasının yapılmasının

sonlandırılmasının söylenmesinin ardından bir kitle Karakola doğru devam etti.

PKK, MLKP ve TKEP/L sloganlarıyla barikat kurularak Karakola doğru yürüyüşe geçildi. "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarının atıldığı gözlemlendi. Taaruz geçilmesine rağmen uzun süre polislerden ses çıkmadı. Leninist Gençlik "Murat Ördöç Halk Milisleri", "Yaşar Bulut Halk Milisleri" yazılamaları yapmaları dikkat çekti. Sık sık "Yaşasın Partimiz TKEP Leninist", "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği", "Yaşar Bulut Yaşar TKEP/L Savaşıyor", "Deniz Yusuf İnan Savaş Devam", "Denizlerin Yolunda TKEP/L Saflarına", "Faşizme Karşı Silah Başına", "TKEP/L Vuruyor Faşist TC Yıkılıyor" sloganları atıldı. Leninist Gençlik sık sık polise dönük ajitasyonlar yaptı. "Faşist TC polisi etrafınız çevrildi derhal silahlarınızı bırakıp teslim olun aksi takdirde müdahale edeceğiz" dediği kitlelere duyuldu. TKEP/L, 13 Mart Genç Komünistler Birliği yazılamaları yapılmasının ardından eylem, 22.00 dolaylarında devrimciler tarafından sonlandırıldı.

Halk Yolsuzlukları Protesto Ediyor!

Kızılay'da Çatışma Sesleri!

Ankara'da artık sabırlar taşı! Uzun süredir Kızılay Meydanı'ndan çatışma sesleri, barikat ateşleri yükselmeye başladı. Önce ODTÜ, sonra Kennedy Caddesi ve 1 Mart'ta Haziran'ı andıran bir gün yaşadı Ankara.

1 Mart günü saat 16.00'ya ikiye tane çağrı vardı. Ankara Dayanışması Güvenpark'ta basın açıklaması yapmak için toplandı; Kuğulupark'ta toplananlar ise Güvenpark'a yürüdüler.

Kuğulupark'tan gelenlerin önünü Karanfil Sokak çıkışında polis tarafından kesildi. Güvenpark'ta toplananlar ise her an onlara desteğe gitmeye hazır beklediler. İki kitlenin arasında kalmak istemeyen polis Kuğulu'dan gelenlerin önünü açmak zorunda kaldı ve iki kitle çoşkulu bir şekilde Kızılay Meydanı'nı kısa süreli kapatarak birleşti. Daha sonra basın açıklaması için Güvenpark'a geçildi.

Güvenpark'ta okunan basın açıklamasından sonra, meydanı geçerken herkesin görebileceği şekilde kartonlara yazılmış "Alo Babacığım", "Hırsız Var", "Paramları Sıfırla" yazıları ve sloganlarla bir süre daha eylem devam etti. Böylece Ankara Dayanışması'nın

önceden hazırladığı etkinlik programı bitmiş oldu; ama henüz eylem bitmemiştir.

Ankara'nın daha güçlü ve daha sert bir ses çıkartması gerekiyordu ve bunu da yaptı. Eylemcilerin Kızılay Meydanı'na trafiğe kapatması üzerine 7 TOMA, 2 akrep ve çevik kuvvetle polis saldırıya geçti. Havai fişekler ve taşlarla verilen karşılıklı birlikte, kitle Haziran günlerinden iyi bildiği Ziya Gökalp Caddesi'ne doğru çekildi. Ziya Gökalp Caddesi ve etrafında saatlerce çatışma sürdü. Sayı olarak Haziran günlerinden az olsa da, aynı kararlılıkta bir kitle vardı. Cadde üzerinde bir TOMA geri çekilirken bir taksiye çarptı ve sıkıştı. O TOMA'yı oradan çıkartabilecek için bir TOMA'nın ve akrebin gelmesi gerekti.

Çatışma esnasında özellikle ara sokaklarda polis çok sert saldırıya geçti, darp ederek gözaltı yaptı. TOMA, Ziya Gökalp Caddesi üzerinde bir darsanenin pencerelelerinden alkışlarla sokaktakilere destek verenlere öğrencilere bile su sıktı. Çatışmalar 5-6 saat sürdü. Ankara'da sokaklar ısınmaya devam edecek.

Mücadele Birliği/Ankara

Antep'te Yolsuzluk Eylemleri Devam Ediyor!

15.30'da Balıklı Parkı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında çevreden büyük destek gören eylemde Balıklı Parkı'na gelindiğinde basın metni okundu.

"17 Aralık'ta ortaya çıkan ve yolsuzluk görüntülerinden, milyon dolarlarla doldurulmuş ayakkabı kutularından sonra, hemen her gün yeni rüşvet ve yolsuzluk delilleri gün yüzüne çıkıyor. En son Başbakan Erdoğan'la oğlu Bilal Erdoğan'a ait olduğu söylenen telefon görüşmelerinin kayıtları çıktı ortaya. Başbakan yalanlıyor bir montaj diyor, bir dublaj olduğunu iddia ediyor. Bir gün sonra ise 'kriptolu telefonları bile dinlemişler' diyerek böyle bir görüşmenin varlığını itiraf etmiş oluyor (...)

Gerçeklerin açığa çıkması için hükümet derhal istifa etmelidir. Soruşturma ve yargılamanın önündeki engeller kaldırılmalı...." denilerek taleplerin sıralandığı açıklamada, bu talepler gerçekleşinceye kadar tüm herkesi mücadele etmeye, rüşvet ve yolsuzluk düzenine karşı birlik olma çağrısı ile metin sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Antep

EZİLEN HALKIN İSYANI!

Dayatmacı bir devlet... Ta ki yatak odamıza kadar giren, ne yapacağımızı, ne düşüneceğimizi, nereden yürüyeceğimizi, ne konuşacağımızı hangi düşünceleri açıklayabileceğimizi emreden faşizan bir devlet...

Hoşuna gitmeyen yarasına dokunan her şeyi anında yok eden, yok sayan, haklı isyanları suç sayan, soyguncu hırsız bir devlet ve aynı zamanda da İslamcı muhafazakar bir devlet... Dini önüne katmış allah allah diye yürüyen ve küçük bir çocuğun kanına girebilecek kadar aciz bir devlet ve bu devletin başı inançlı sözüm ona dini bütün bir faşist, faşistler topluluğu...

Din vesvesesiyle uyuyan bir nesil yaratarak faşizan saltanatını yürüten bir devlet ve yıkılması şart olan bir devlet. Bu ülkede hak aramak suç, başkaldırmak suç, adaleti savunmak, bir çocuğu bile savunmak suç. Tecavüzcü, soyguncu, hırsız, ahlaksız bir devlet ve biz bu devletin asi çocuklarıyız.

En ufak açığı bile ortaya çıkararak anında yok sayabilen mafya sistemli bu yönetimin karşısında duran halkız biz çapulcularız, ayaşlarız. Suçu sadece düşünce suçu olan insanlık suçları karşısında direnenleriz. Bu her şeyden önce insan olmanın onurudur. Onurumuz isyanımızdır.

Bir kadının ezilmesine, bir çocuğun ölümüne, bir işçinin çalınan ekmeğine, bir devrimcinin yasaklanan düşüncelerine, müziğimize, yürüyüşümüze, halayımıza haksızca yapılan saldırıları isyancılarıyız. Ve bu isyan başladı. Büyüyecek ve yürüyecek. Ta ki zafere, ta ki faşizmden kurtulana kadar. Taki kurtuluşa kadar...

MB Okuru

Yolsuzluklara Karşı Yine Halk Sokakta!

Yolsuzluklara karşı 26 Şubat günü yine sokaklara çağrı vardı. Herkesin gözünü diktığı Taksim'de yüzlerce insan toplandı, ancak eylem çağrısını yapan Sayfalar Ortak Platformunun oluşturduğu eylem komitesi pankartlarla gözaltına alındı ve Vatan Caddesi'ndeki Emniyet Müdürlüğüne götürüldü. Bir eylem başlatılmamasına rağmen Taksim'de polis ablukası ve halkın yoğunluğu sürüyor.

Günün eylem haberi İzmir'dendi. Saat 19.00'da Sevinç pastanesi önünde toplanan kitle, sloganlarla Lozan Kapısı'na yürüdü. Burada, sivillerden ve çevik kuvvet polislerinden oluşan grup kitleye saldırdı. Saldırı sırasında

16 kişi darp edilerek gözaltına alındı. Gözaltılardan ismi öğrenilenler Egemen Özegemen, Bahar Boğu, Cem Ulus, Aslıhan Tan, Serdar Uğurlu, Öncel İnallı.

Mersin'de de halk pankartlarla ve sloganlarla toplandı.

İstanbul'da Gazi Mahallesi'ndeki Halk "Hırsız Hükümet İstifa İktidar Halka", Avcılar halkı "Bu Pisliliği Halk Sıfırlar" pankartları ile yürüyüşe geçti.

Okmeydanı'nda ise İdil Kültür Merkezi'ne polisin saldırması, Okmeydanı halkını ayağa kaldırdı. Çok sayıda akrep Sibel Yalçın Parkı'na saldırırken, halk da sokaklarda polise karşı koydu. Çatışmalar geç saatlere kadar sürdü.

Leninistlerden Gazi'de Eylem!

Leninistler, 1 Mart gecesi Gazi Mahallesinde yolsuzluğa karşı eylem yaptı. Havai fişekli eylemde 3 çevik kuvvet polisinin yaralandığı haberi geldi. Leninistler, "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "TKEP/L Vuruyor Faşist TC Devleti Yıkılıyor", "Yaşasın 13 Mart Genç Komünistler Birliği" sloganları attılar.

Gazi'den Leninistler

Abdullah Cömert Doğum Gününde Anıldı!

Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşen Abdullah Cömert'in 8 Mart doğum gününü kutlamak ve Abdullah Cömert'i anmak için kitle Uğur Mumcu Bulvarı'nda toplandı. Abdullah Cömert'in vuruldu-

ğu sokakta saygı duruşunda bulunan halk, daha sonra yürüyüşe geçti.

"Armutlu Faşizme Mezar Olacak", "Abdullah Cömert Ölümsüzdür", "Hükümet İstifa İktidar Halka", "Hırsız Tayyip", "Her Yer Rüşvet Her Yer Yolsuzluk" diye sloganlar eşliğinde devam etti.

Daha sonra Abdullah Cömert'in mezarına yüründü ve Abdullah Cömert'in ablası burada bir konuşma yaptı. 8

Mart Dünya Emekçi kadınlar gününe de değindikten sonra, Ahmet Atakan'ın annesi Emsal Atakan megafonu aldı ve Abdullah Cömert'in annesine "yılın annesi" olarak bir plaket verdi. Konuşmaları alkışlarla ve sloganlarla sık sık kesildi. Daha sonra basın açıklaması okundu.

Basın açıklaması ardından insanlar meşalelerini yakıp Abdullah Cömert'i mezarı başında andı. Anmanın ardından kitle yavaş yavaş sloganlarla dağıldı.

Şiar Coşkun

DEVİRİM GÜNLERİ BAŞLARKEN

Seçimlerin sokakları temizleme gücünün kalmaması, devrimin ileri bir aşamasına işaret eder. Devrim, biçimsel burjuva demokrasi oyunlarına duyulan güvenin son kırıntılarını da devrim saflarından söküyor. Geriye, bozulmuş sınıf unsurlarıyla sahnelenen mitingler, kefenli göstericilerin gazına gelen akıl sağlığını yetirmiş yöneticiler kalıyor. Devrim günleri için mükkemmel bir kokteyl!

Sendikalar ve Sokaklar

Seçim ayına girildi ama burjuvazi bir türlü rahat bir nefes alamadı, çünkü hükümete ve düzene karşı çıkan milyonların gözü sandıktan çıkacak sonuçlarda değil. Bu durum, alışlageldik yöntemlerin rahatlığından bir türlü vazgeçemeyen küçük burjuva reformizm için politik iflas demek.

Ayaklanmacıların gözünü sandıklara çevirmesi için az şey yapılmıyor. Şöhretler tayfasının ekranlarda sürekli döndürülen videosunu saymazsak, özellikle HDP bileşenleri, AKP'yi sandıkta devirme umudunu, bu eski ve yavan lapaayı kitlelere yutturabilmek için neler söylemiyorlar ki! "Tarihi önemde, özerkliğin oynanacağı bir referandum özelliğinde" sözlerine şerbetliyedik ama "Haziran hareketini (yani bir ayaklanmayı) seçim hareketine dönüştürme kahramanlarına, doğrusu, bünye henüz hazır değilmiş. İnsan, bir devrimci olarak böyle satırları okuyunca, şaşırma duygusu bile yetmiyor. Demek ki, tıpkı şöhretlerin sanat camiasında olduğu gibi, reformizm çukurunda oynamanın ilkesi aynı "Ne kadar rezil olursak o kadar iyi!"

Neyse ki Kürt halkı, benzer lafları daha önce çok duymuştu, nice tarihi (!) seçim badireleri atlattı. Bu yüzden Kürdistan sokaklarında, havalara saçılan seçim broşürlerinden çok, havai fişek ve molotoflar.

Haddini Aşanlar

Ayaklanmacılar ve aynı politik tutumu benimseyen milyonların, mevcut hükümeti seçimlerle deviremeyeceklerini söylemeleri, çok kritik bir zihniyet dönüşümüne ebek ediyor.

Biçimsel burjuva demokrasisinin oyunlarına duyulan boş inanç yıkılmadan, ayaklanan sonuna kadar gidebilecek kararlı bir tutumu benimsemekte zorlanırlar. Kafalarının bir köşesinde sandıklarla birlikte değişimin mümkün olduğuna dair ufak bir fikir kırıntısı taşıyanlar, kritik zamanlarda belli bir eylem çizgisinin ötesine geçemezler.

Ne zaman ki bu boş inanç yıkılır, o zaman ayaklanmacılar, nüfus içinde çoğunluk olup olmadıklarına bakma gereği duymadan, karşısındaki sınıf gücünü dize getirmeye odaklanabilirler. Devrim, işte bu yolla, kendi idealizasyonuna ve radikalizmine kavuşuyor. İdealisasyon, çünkü bu durumda devrim için ayaklananlar, bunu mümkün kılan maddi gücün birikimini beklemeden, kendi irade ve tutumlarının değişime yeteceği inancını biriktirmeye başlar. Radikallik, bu inanç birikimiyle birlikte toprağın her yerinden fıskırırverir. Her açıdan, yaşamın her alanında bir "haddini aşma" tutumu dikkat çekmeye başlar. Gerçekçilik adına ihtiyarlara özgü ihtiyatlılığın ardına gizlenen oportünizm için çalmaktadır çanlar. Gerçekçi ol imkansız iste diyenlerin iklimidir yaşanan.

Bozulmuş Sınıf Tortuları

Gerçekçi oportünizm, titreyen parmaklarıyla bir olaya işaret ediyor: Miting alanlarını dolduran AKP'li kalabalıklar.

AKP veya günümüz tekelci hükümetleri, hangi kitleler üzerinde kontrollerini devam ettirebiliyorlar? Bunlar, çoğunlukla, dejenere sınıf katmanlarıdır. Tarihin her döneminde, kendi öz sınıf çıkarlarını savunmak yerine, muktedirlerin çıkarlarına uyum sağlayanlar, iktidarın memesine yapışanlar, her zaman güçlü olandan yana tavır koyan sınıf karakterinden yoksun bir kalabalık vardır. Baskılardan gözleri yılmıştır, mücadele etmek yerine şikâyet dolu mızımlanmalarla ve biatlarını sunarak ayakta kalmaya alışmış bu kitle, sınıflar mücadelesinin tarih boyu etkisiz elemanları oldular.

Dejenere sınıf katmanları, kimi özgün koşullarda, örneğin büyük devrimler sayesinde, bir anda kendilerini o büyük akışın içinde buluverirler, kısaca bir süre bile olsa politika sahnesinde yerlerini alırlar. O özgün koşullarda, sucukların ve şarapların peşinden, yetenekli demagogların dayandığı toplumsal bir taban haline gelirler. 1848 devrimlerinde, Louis Bonaparte'ı iktidara taşıyanlar bu dejenere sınıf katmalarıydı. Hepsisi, Bonapart'ın nasıl üç kağıtçı, rüşvetçi, serüvenci olduğunu biliyor ve kendilerinden biri sayıyordu. Aynı kitleler RTE'yi neden sahiplenmesin?

Bu özgün tarihi koşullar dışında dejenere sınıf katmanları hep darma-dağın, hep imi timi belirsiz ve sınıf mücadeleleri dışında kaldılar. Taa ki, son bilgisayar teknolojilerini kullanan tekelci sermayenin yeni kontrol mekanizmaları gelişene dek. Bilgisayar sayesinde tüm bu dejenere sınıf unsurları belirlenebiliyor, küçük çıkarlarla hükümet partilerine bağlanabiliyor, güvenilmez politik tutumları kontrol altında tutulabiliyor.

Çoğunluğunu işsiz gençler oluşturuyor, ve sonra modern üretim sürecinin tamamen dışında yaşayan ev kadınları, küçük kredilerle dükkanlarını açmış küçük ticaret erbabı ve kaderi muktedirin iki dudağı arasında sıkışmış esnaf kesimlerinden oluşan bu kalabalık, 2001 ve 2008 krizlerinden sonra olağanüstü ölçülerde büyüdü. AKP, ya da hükümet koltuğuna hangi tekelci parti oturursa o, dejenere kalabalığın siyasal desteğini rahatlıkla kendi tekeline alabilir.

Burjuva biçimsel demokrasisini çürüten, boş inançları zayıflatılan ciddi bir olgudur dejenere sınıf katmanları. Politik mücadeleleri seçim sandıklarından uzaklaştırıp sokaklara taşırarak da her muktedirin kullanımına hazır bu kalabalıklardır. Mısır'daki isimleri Baltacılar'dır, İtalya'da Berlusconi denen kepaşenin peşine takılmaktan hiçbir utanç duymazlar. Ama bu kalabalıkların, politik tutumları kadar, kavgaları da sabun köpüğüne benzer. Bunlar, yenilgi psikozuna hemen kapılıveren, dağılmaya en meyilli karşı devrim kesimidir. Tüm politik dayanakları bu dejenere kitlelerden oluşan partileri, faşistlerin kemirdiği gemileri bekleyen o kader beklers.

Devrimin irade sahibi ve tutkulu kalabalıkları, "Yaşasın sucuklar ve mesir macunları" diye bağırarak dejenere sınıf katmanlarını ezip geçecektir.

Ne kadar katil varsa serbest, Dicle Üniversitesi öğrencisi Barış Kaya "ayakkabı benzerliğinden" 11 yıl "ceza" aldı; F Tipi hücresinde...

D.Öğrenci Birliği ?@DOBirliğı

Haziranın Küçük Prensi... Aç artık gözünü...

Berkin Elvan Mücadeleye Devam!

D.Öğrenci Birliği ?@DOBirliğı

Hevsel'den Gezi'ye Dicle Direniyor!

Diyarbakır'ın ciğerleri olan ve "Kültür ve Turizm Bakanlığı Dünya Miras Geçici Listesi"nde olan, UNESCO Miras Listesi'ne girmek üzere olan Hevsel Bahçeleri, yok olma tehlikesi ile karşı karşıya. Dicle Vadisi "Yapı rezerv alanı" ilan edildi, Dicle nehri üzerine de üç tane HES yapılması gündemde, gençlik buna izin vermeyeceğini söylüyor.

Diyarbakır'ın güney batısında Dicle Vadisi içinde yer alan 700 hektarlık Hevsel Bahçeleri, Diyarbakır'ın yeşil alanıyla hem akciğeri, hem besin kaynağı, hem de simgesi.

Ayrıca Hevsel Bahçeleri'nde 100'den fazla kuş çeşidinin yanı sıra kirpi, tilki, sansar, su samuru, domuz ve sincap gibi hayvan türleri de yaşıyor.

Mezopotamya Ekoloji Kolektifi'nden Nurhak Akıncı, HES projeleri ile yapı rezerv alanı kararının bütün olarak Dicle nehrini içine alan vadiyi yok edeceğini belirterek bunun "ekolojik bir yıkıma" neden olacağını ifade etti, "HES projeleri ile Dicle nehri

yok olacak. Hevsel bahçeleri de hem HES'in etkisiyle hem de yapılaşmaya açılarak yok olacak. Diyarbakır'ın tarihi öğeleri surlar ve Hevsel bahçeleridir. Bu bahçeler yok edilirse surların da bir anlamı da kalmayacak. Bütünsel bir yıkım olacak" dedi.

Kürt gençleri, üç gündür Hevsel Bahçelerinde nöbet tutuyor. Dicle Üniversitesi öğrencilerinin 1 Mart günü başlattıkları bu nöbette, öğrenciler 8 bin yıllık bahçede 7 bin ağacın kesilmesine engel olacaklarını söylüyorlar ve sloganları "Hevsel'den Gezi'ye Dicle Direniyor". Burada bir komün de oluşturan gençleri Amedliler ziyaret edip yalnız bırakıyorlar.

İzmir'den Hevsel'e Destek

4 Mart günü DÖB'ün çağrısıyla onlarca kişi Sevinç Pastanesi önünde bir araya geldi. Hevsel'deki doğa katliamına karşı bir araya gelen insanlar Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde yürüyüşe geçti.

Alsancak İskele önünden tekrar Sevinç Pastanesi önüne gelen öğrenciler ve halktan insanlar burada da çeşitli sloganlarla eylemlerine devam etti.

Burada bir basın açıklaması yapan öğrenciler, açıklamalarında "Kürt gençleri dört gündür Hevsel Bahçelerinde nöbet tutuyor. Dicle Üniversitesi öğrencilerinin 1 Mart günü başlattıkları bu nöbette, öğrenciler 8 bin yıllık bahçede 7 bin ağacın kesilmesine engel olacaklarını söylüyorlar. Bizler birleşik devrimimizin İzmir ayağından haykırıyoruz. Kapitalizmin rant ve kar için doğamızı katletmesine, yaşam alanlarımıza saldırmasına izin vermeyeceğiz. Bizler Denizlerin yoldaşları olarak Amed'de 4 gündür savaşan Kürt gençliğinin yanın-

dayız. Buradan bir kez daha katil devlete sesleniyoruz. Derhal Hevsel Bahçeleri'nden elinizi çekin. Aksi takdirde, yaşadığımız coğrafyanın gençleri; Denizlerden, İbrahimlerden, Mahirlerden, Mazlum Doğanlardan aldığı güçle size bu sokakları dar edecektir. Yaşamın Kürt- Türk Halklarının Mücadele Birliği!, Her Yer Hevsel Her Yer Direniş! Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)" dediler.

Eylem Partizan gençliği, LGBT bireyleri, Kaldıraç, anarşistler ve yurtsever gençlik de destek verdi. Eylem sırasında gerek kafeteryalarda bulunan, gerek bölgede bulunan insanlar alkışlarla destek verdiler.

DÖB/ İzmir

27 Şubat Mersin Üniversitesi'nde Boykot

Mersin Üniversitesi'nde bugün direnişin 17. günü yapılan tüm eylemlere rağmen okul yönetimi tarafından henüz bir adım atılmadı. Açılan soruşturmalardan

dan 2'sinin İletişim Fakültesi öğrencisi olmasından dolayı, İletişim öğrencileri bu durumu protesto etmek için iki gün dersleri boykot etme kararı aldı. 27-28 şubat tarihlerinde yapılan boykotun çağrısı, 27 Şubat günü bir yürüyüş ve basın açıklaması ile yapıldı.

28 Şubat Boykot Başladı

27-28 tarihlerinde bir araya gelen öğrenciler, İletişim Fakültesi giriş kapısına ve merkezi derslikler girişine "Sansüre ve Soruşturmalara Karşı Boykottayız", "Bu Fakültede Boykot Var" pankartlarını asarak derslere girmeme kararı aldı. Ders boykotuna başlayan İletişim Fakültesi öğrencilerine diğer öğrenciler de destek verdi.

Fen- Edebiyat Fakültesinde bir çok sınıf derslere girmezken. İkinci öğretimde okuyan Fen- Edebiyat öğrencileri de boykota çıktı.

28 Şubat tarihinde öğlen saatlerinde Dersimli Gençler Kapı Önü fakültesine yürüyüş düzenledi. Ayrıca Alevi Kültür Derneği de "tedbirli" öğrencilere destek ziyaretinde bulunarak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasının ardından Alevi Kültür Dernekleri rektörlük ile görüştü. Rektörlük soruşturma sonuçlarını Pazartesi günü açıklayacağını bildirdi. "Tedbirli" öğrencilere uzaklaştırma verilmesi bekleniyor. Ayrıca akşam saatlerinde Rektörlük binası önünde "duran öğrenci" eylemi yapıldı.

4 Mart Rektörlükle Görüşme

Mersin Üniversitesi öğrencileri soruşturmaları protesto etmek için yine kitlesel bir eylem gerçekleştirdi.

4 Mart Salı günü öğle saatinde Fen- Edebiyat Fakültesi önünde toplandı. İletişim, Fen-Edebiyat ve Mühendislik öğrencileri kendilerine özgü pankartlarla yürüyüşe katıldı. Eğitim- Sen'li öğretim görevlileri de öğrencilere destek verdi. Öğrencilerle öğretim görevlileri Rektörlük önünde bir araya geldi. Sloganlarla, alkışlarla, zılgıtlarla rektörlüğü protesto etti. Ardından Kapı Önü Fakültesine doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında her iki yolda trafikte kapatıldı.

Kapı Önü Fakültesindeki öğrencilerle sloganlarla buluşuldu. Tedbirli öğrencilerin yanında aileleri de "Çocuklarımızın Yanındayız" pankartı açarak destek oldu. Basın açıklaması okunduktan sonra aileler de söz olarak çocuklarının yanında olduklarını onlara sahip çıktıklarını söylediler.

Basın açıklamasının okunmasının ardından ailelerden ve öğrencilerden oluşan bir heyet Rektör-

lük ile görüşmek için üniversiteye çıktı. Rektör Yrd. Yüksel Özdemir daha önce sergiledikleri ciddiye almama tavrını yine gösterdi. "Taleplerin olduğu kağıtta benim imzam yok, kaza sorumlusu biz değiliz, bizim üniversite sınırlarımız içerisinde değildir, sorumluluk bizde değil, bizle görüşmek isteyen öğrenci heyetinde yurtta kalmayan öğrenciler de geldi, biz geri adım atmayacağız. Soruşturmaları kesinleştirdik, tedbirler bu dönem okula devam etmeyecek, yalnızca soruşturma açılan öğrencilerde cezalar olacak" diyerek tansiyonları yine yükseltti. Ailelerden biri dayanamayarak görüşmeden çıktı.

Görüşme devam ettiği süre boyunca öğrenciler kapı önünde bekleyerek üniversite trafiğinin akışını engelledi. Görüşmeden çıkanlar sonuçları aktarıldıktan sonra yine kapı önünde bir forum gerçekleştirildi.

TRT eylemi: "Bunu Da Haber Yapın TRT"

Mersin Üniversitesi İletişim Fakültesi ve TRT tarafından ortak düzenlenen TRT 50. Yıl Medya Seminerleri etkinliğinde öğrenciler, 27 arkadaşının haklarında açılan disiplin soruşturmaları nedeniyle tedbir kararı verilmesini protesto etti.

Protesto Mersin Valisi Hasan Basri Güzeloğlu, Rektör Süha Aydın, TRT Genel Müdürü, öğretim üyeleri ve öğrencilerin katıldığı etkinliğin yapıldığı Uğur Oral Kültür Merkezi'ne iletişim fakültesi öğrencileri dışında öğrencilerin alınmamasıyla başladı.

Kapıda özel güvenlik görevlileri tarafından engellenen öğrenciler, kısa süreli bir arbede sonucu Kültür Merkezi'ne girdi. Salonunda ise Mersin Valisi Hasan Basri

Güzeloğlu konuştuğu sırada konuşan bir öğrenci üniversitede soruşturma açılan 27 öğrencinin tedbir kararıyla üniversiteye alınmadığını ve eğitim hakkının engellendiğini belirterek durumu protesto etti.

Öğrenci, cümlesini sonlandırmadan sivil polislerin saldırısına uğradı. 4 sivil polis tarafından ağız kapatılarak zorla dışarı çıkartılan kadın öğrenciyi dışarıdaki arkadaşları destek oldu. Kapı önünde bekleyen ve salona alınmayan diğer öğrencilerin de desteğiyle sivil polisler ve özel güvenlikler geri adım atmak zorunda kaldı.

Kültür Merkezine giren öğrenciler ise duruma tepki göstererek sloganlar attı. Bir buçuk ay önce açılan soruşturmalara nedeniyle 27 arkadaşlarının okul alınmadığını ve buna karşılık ise etkinlikte öğrencilerden çok sivil polislerin salonda bulunduğunu belirten öğrenciler TRT muhabirlerine ise "Bunu da haber yapın" diyerek tepki gösterdi.

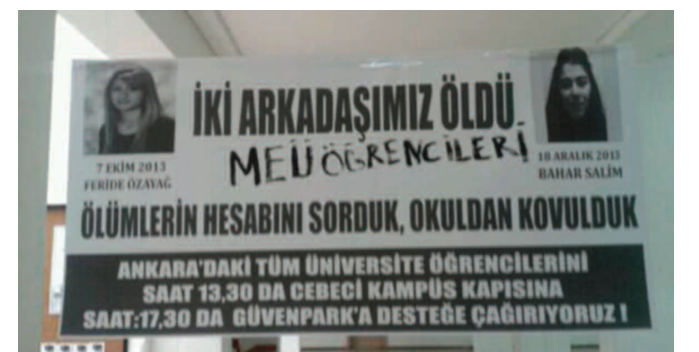
Protesto sırasında Mersin Valisi, TRT Genel Müdürü ve Rektör arka kapıdan çıkarak etkinlik alanını terk etti.

7 Mart Ceza Alan İşgalci Öğrenciler Meclis Önüne Çağırıyor

Mersin Üniversitesinde Rektörlük işgalinden dolayı 120 öğrenciyeye açılan soruşturma sonuçları, 7 Mart Cuma günü saat 16.00'da öğrencilere tebliğ edildi. Tedbir alan, aralarında 1 DÖB'lünün de olduğu 26 öğrenci 1 dönem uzaklaştırma alırken, yine aralarında 1 DÖB'lünün olduğu henüz sayısı belirlenemeyen onlarca öğrenci, bir hafta uzaklaştırma cezası aldı.

Öğrenciler soruşturmaların tebliğ edilme saati ve gününü okulun en ıssız saatleri olmasından dolayı manidar buldu. Ayrıca soruşturma açılmayacağına dair imza atılmasına rağmen, verilen bu cezalara ve rektörlüğe karşı öfkeli. Verilen bu cezaların onları yıldırılmayacaklarını ve mücadelelerini her alanda sürdürmeye devam edeceklerini ifade ettiler.

Ceza alan öğrenciler, 10 Mart Pazartesi günü saat 11.00'de TBMM önünde bir basın açıklaması düzenleyecekler. Tüm kurumları, emek ve gençlik örgütlerini, partileri ve Ankara'daki üniversite öğrencilerini eylemlerine desteğe çağırıyorlar.

NOT: Mersin Üniversitesi öğrencilerinin çağrısı sırasında gazetemizin yayına hazırlanmasından dolayı TBMM'deki eylem yer alamıyor.

Taksim'in militan kadınları, feminist değil; Denizler'in yoldaşlarıydı.

Kızıl kadınlarımızdı. 8 Mart'in rengi KIZILDIR!

D.Öğrenci Birliği ?@DOBirliği

Eskişehir'e Gelme

Eskişehir'de 7 Mart günü RTE'nin geleceği bir AKP mitingi yapılacaktı. Bunun haberinin alınmasıyla birlikte Eskişehir öğrencileri ve halkı, Ali İsmail için RTE'yi sokakta karşıladı.

Anadolu Üniversitesi'nde başlayan toplanma, saat 12.00'de Espark önündeki grupla birleşmesiyle artarak devam etti, 12.30 gibi sloganlarla polis barikatının önüne doğru yürüyüşe geçildi. Polis, ara sokaklardan ve Espark yönünden kitleyi abluka altına aldı. Kitlenin büyük bir bölümü bir camiye sığınmak zorunda kaldı; küçük bir grup ise ablukayı aşmayı başardı. Polis camiye zorla girerek ve içeridekileri darp ederek gözaltına aldı. Bu saldırı sırasında tam 183 kişi gözaltına alındı.

Daha sonra polis geri çekilerek ilk bulunduğu konuma geldi ve saldırının da duyulmasıyla kitle giderek kalabalıklaştı. Burada dayanışmayla Ali İsmail Korkmaz ve Berkin Elvan Barikatları kuruldu.

AKP'nin mitingi sona erdikten sonra, polis tamamen geri çekildi. Kitle ise Adalar'ı dolaşarak bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında kalabalık giderek arttı; Haziran günlerini andran

bir kalabalıktı. Yürüyüş güzergahı boyunca sokaklara asılan AKP bayrakları indirildi. Sık sık "Hükümet İstifa", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Direnen Berkin Eskişehir Seninle", "Ali İsmail Korkmaz Ölümsüzdür" sloganları atıldı ve barikatların kurulduğu yere geri dönüldü.

Burada gözaltılar serbest bırakılana kadar oturma eylemi yapılacağı açıklandı ve şu anda da barikat ve ateşin başında müzik yaparak, şarkılarıyla türkülerle bekleyiş sürüyor.

Devrimci Öğrenci Birliği

İncirli Faşizme Mezar Olacak!

Son günlerde İncirli Anadolu Lisesi'nde faşistlerin devrimci öğrenciler üzerindeki baskısı artmış, sözlü ve fiziksel sataşma boyutuna varmıştı.

5 Mart günü İncirli Anadolu Lisesi için bir milat oldu. Faşist saldırılara karşı, devrimci öğrenciler birleşti ve devrimci öğrencilerle okul dışından gelen faşist bir grup, okul çıkışında karşı karşıya geldi. İki grup karşılıklı slogan atmaya başlayınca okul çevresine gelen polisler ve faşist grup birlikte okul önünde bekleyen devrimcilerle saldırdı.

Devrimci öğrenciler saldırıya karşı kendilerini ve okullarını korumak için faşistlere karşılık verdi. Bu sırada okul önünde bekleyen Toma ve çevik kuvvet su ve gaz bombalarıyla devrimcilere saldırdı. Devrimci öğrenciler bu saldırıya "İncirli Faşizme Mezar Olacak", "İncirli Goristan Jı Bo Faşistan" sloganlarıyla karşılık verdi. Sloganların ardından kitle dağıldı.

Ankara/ DÖB

Yoldaşlarımıza Saldırı Var

4 Mart gecesi DÖB'lü öğrenciler, Tekirdağ'da yazılama yaparken, AKP'liler tarafından saldırıya uğradı. DÖB'lülerin üzerine araç süren faşistler, iki yoldaşımızı yaraladı. Faşistlerin sürdüğü aracın plakasının 59 GU 6421 olduğu öğrenildi. DÖB'lü öğrenciler AKP'li faşistlere Trakya'da da geçit olmadığını göstereceklerini dile getirdiler.

Trakya DÖB Eylem Komitesi

Liseliler Eğitim Hakkı İçin Sokakta

Yakacık Lisesi öğrencileri eğitim hakkı için sokağa çıktılar. Geçtiğimiz Eylül ayında okullarının yıkılıp yeniden inşası için çalışmalar başladı. Ancak okullarının inşaat çalışmaları başladıktan kısa bir süre sonra ruhsat konusundaki sıkıntı yüzünden 6 aydır durmuş vaziyette. Öğrenciler eğitimlerini Uğur Mumcu'da bulunan Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi'nde sürdürüyor.

Yakacık Lisesi öğrencilerine okulda bulunan, spor salonu ve laboratuvarı kullanmak yasak ve akşam geç saatte çıkmalarından dolayı da şikayetçiler. Bir an önce okullarının yapımının başlamasını talep eden öğrenciler, bu tadilat süresi boyunca ücretsiz servis taleplerini dile getiriyorlar. 3 Mart'ta saat 12.30'da okullarının önünde bir eylem gerçekleştirerek taleplerini dile getirdiler.

Eylemde, "Para Var Okul Yok", "Direne Direne Kazanacağız", "Her Yer Yakacık Her Yer Direniş", "Ruhsatı Alın İnşaatı Yapın", "Tayyip Baksana Kaç Kişiyiz Saysana" sloganları atıldı. Bir çok pankart hazırlayarak okulun çevresine asan öğrenciler saat 13.30 gibi eylemlerini bitirdiler.

Yakacık Lisesi Öğrencileriyle Röportaj

Merhaba, biz Devrimci Öğrenci Birliği olarak Yakacık Lisesi'ne desteğe geldik. Okulunuzdaki sorunlar hakkında biraz bilgi verebilir misiniz ?

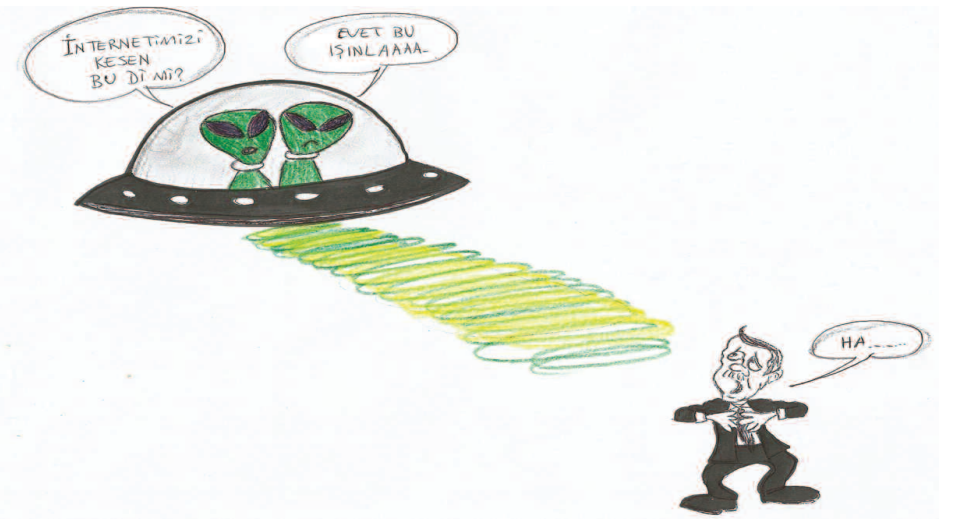
1999 yılında deprem oldu ve okulumuz onarılmış okulumuzdaki eğitime devam edildi. Tam olarak sağlam olduğunu da söyleyemeyiz. Bir yıl önce zengin biri okulumuzun tekrar yapılması için bağış yaptı ve parasını da verdi. Okulumuz yıkıldı ve yeniden yapılmaya başlandı. Biz altı aydır başka bir lisede öğrenim görüyoruz. Okulumuzun temeli atıldı ancak devamı yapılmıyor. Okulumuzun yapılması için altı aydır ruhsat verilmiyor. **Başka bir lisede eğitim**

görmek sizin için ne gibi sorunlar yaratıyor ?

Bu okulda spor salonu ve laboratuvar kullanımını bizim okulun öğrencilerine yasak. Okul çok kalabalık. Bu gibi nedenlerden dolayı derslerimizi verimli işleyemiyoruz. Ayrıca bu okul bir çok arkadaşımızın evine çok uzak kalıyor. Sabah dershanesi olan arkadaşlarımız özellikle 12. sınıflar dershaneye gidemiyorlar. Bu nedenle birçok 12. sınıf öğrencisi okulunu değiştirdi. **Bu basın açıklamasını yaparken talepleriniz nelerdir ?**

Okulumuzun inşaatı bitene kadar ücretsiz servis talep ediyoruz. Spor salonu ve laboratuvarları kullanmak istiyoruz. Eğer bu taleplerimizi yerine getirilmezse eylemlerimize devam edeceğiz. **Çok teşekkür ediyoruz. Son olarak söylemek istediğiniz bir şeyler var mı ?**

Direne direne kazanacağız!

Berkin Elvan Nöbetine Saldırı

Berkin Elvan hala hastanede, hala komada. 15 yaşına yoğun bakımda giren Berkin şu an 16 kilo. 6 Mart günü epilepsi krizi geçiren Berkin'in kalbi ertesi gün durmuştu. 9 Mart sabahı ise doktorları, akciğerinde hava deliği oluştuğunu açıkladı. Beyin fonksiyonları güçlükle çalıştığı için iç organlarında da hasarlar büyüyor.

Yaşam destek ünitesine bağlı durumdaki Berkin için insanlar 6 Mart'tan beri Okmeydanı Hastanesi önünde nöbet tutuyor, ailesini yalnız bırakmıyordu.

10 Mart günü sabaha karşı Okmeydanı Hastanesi bahçesinde bekleyenlere gaz bombalarıyla saldıran polis, biri muhabir 10 kişiyi gözaltına aldı. Hastane içinde de gözaltı yapmak

isteyen polise karşı hastane kapılarına barikat kuruldu. Polis, çadıra ve eşyalara el koydu. Gözaltına alınanlar Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü, polis ablukasındaki hastaneye dayanışma için çağrılar yapıldı.

Berkin Elvan'a ne olmuştu? Gezi ayaklanmasında 15 Haziran günü Taksim Komünü'ne devletin şiddetli saldırısına halkın yanıtı, her yerde so-

kağa dökülmek olmuştu. Okmeydanı'nda da sabah saatlerine kadar çatışma sürmüştü, 14 yaşındaki Berkin de sabah olduğunda ekme almak için bakkala gitmek üzere evden çıkmıştı. Başından gaz kapsülü ile vurulan Berkin, beyin kanaması nedeniyle ameliyata alınmıştı ve 268 gündür komada. Ve sosyal medyada en sık tekrarlanan gündeme gelen sözlerden biri: "Berkin Uyansın"

**T
O
M
A**

GREIF İŞÇİLERİ İŞGALE DEVAM EDİYOR

Devrimci örgütlerden emek dostları Anadolu Yakası'nda bulunan Greif işçilerine destek olmak onların sesine ses, gücüne güç katmak için 26 Şubat günü Dudullu İMES Organize Sanayi Bölgesi'ndeki Greif Fabrikası'ndaki işçileri ziyaret etti.

Mücadele Birliği Platformu, BDSP, Devrimci Proletarya, Alinteri, EHP, Aka-Der, Emekliler ve Yaşlılar Dayanışma Hareketi, Demokratik Haklar Federasyonu İMES C Kapısında buluşarak Greif Dudullu Fabrikası'na "Greif İşçisi Onurumuzdur" pankartı açarak kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca "Greif İşçisi Kazanacak", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Greif'de Direniş Kazanacak", "Direne Direne Kazanacağız", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla ve Greif işçilerinin mücadelesini anlatan ajitasyon konuşmasıyla Greif fabrikasına yüründü.

Greif Dudullu Fabrikası'nın önünde polislerin yığınağı görüldü. Fabrika önünde sloganlarla halaylarla gelmekte olan Greif işçileri beklendi. Hadımköy ve Dudullu'daki işçiler Samandıra işçilerini ziyaret ettikten sonra Emek Mahallesi'nden yürüyerek sloganlarla Dudullu Fabrikası'na gelerek ziyaretçileriyle buluştu.

Hep birlikte gür sloganlarla Greif işçisinin mücadelesini zaferle sonuçlandırma kararlılığı haykırıldı.

Greif işçileri Engin Yılmaz ve Orhan Purhan konuşmalarıyla Greif işçilerinin 17 gün önce başlattıkları fabrika işgalinin nedenini ve taleplerini bir kez daha hatırlattılar. Greif patronunun baskılarını ve ayak oyunlarını sürdürdüğünü belirten Greif işçileri verilen desteklerle her geçen gün daha da güçlendiklerini, kenetlendiklerini ifade ettiler.

18. Gün:

İstinye Greif İşçilerinin Sesiyle Çınladı

Greif işçileri işgal eylemlerinin 18. gününde İstinye'deki ABD Konsoloslugu önüne yürüyüş gerçekleştirdi. Greif işçileri işgal eylemine yönelik saldırıların örgütüllüklerine çarparak parçalandığını ve bedeli ne olursa olsun bilinç ve cesaretle zafere ulaşacaklarını belirtti.

İstinye Park AVM önünde saat 12.00'de pankartlarını açan Greif işçileri İstinye'nin sokaklarında "İşgal, Grev, Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye De-

Greif Dudullu Eylem Alanı Oldu

Hadımköy'de kurulu Greif işçileri toplu sözleşme konusunda anlaşma sağlanamayınca fabrikayı işgal etmişlerdi. 26 Şubat günü 17. gününe giren Greif işçileri destek ziyaretleriyle güç kazanarak eylemi sürdürüyorlar.

vam", "Kahrolsun Taşeron, Kahrolsun Fason", sloganlarıyla ABD Konsoloslugu önüne yürüdü.

Yürüyüş boyunca arabalar komalarla destek verirken, gecekondu bölgelerinde de halk evlerinin balkonlarından, camlarından alkışlayarak destek verdi. Greif işçilerinin gür sloganları gecekonduların ve villaların iç içe bulunduğu İstinye sokaklarında yankılandı.

Her işçi eyleminde olduğu gibi polis bariyerlerle ABD Konsoloslugunun önünü çevirmiş ve çevik kuvvet yığınağı yaptı.

Çevredeki binalardan emekçiler camlara kapılara çıkarak Greif işçilerini dinledi, alkışladı. Bir kısım emekçi de çevredeki işyerlerinden gelerek basın açıklamasını izledi.

Greif işçileri burada sloganlarıyla, ıslık ve alkışlarıyla taleplerini bir kez daha duyurdu. Basın açıklamasını işyeri temsilcisi Coşkun Alsaç yaptı. Eylem sürecini anlatan Alsaç, Greif yönetiminin işçilerin tüm çabalarına rağmen uzlaşmak yerine sorunu tırmandırmakta olduğunu, Greif CEO'su Daniel Lister'in ise Türkiye'ye gelince işçileri Ekonomi Bakanı'na şikayet ettiğini aktararak, bugüne kadar Greif işçilerini taleplerinden ve mücadelesinden vazgeçirebilmek için her türlü yönetime baş vurulduğunu belirtti.

Alsaç konuşmasını "Bu son girişilen çabalar da diğerleri gibi beyhudedir ve aynı akbete uğrayacaktır. Sizleri bu çözümsüzlük girişiminden vazgeçmeye ve çözümlerin doğrudan temsilcilerimizle görüşmeye ve taleplerimizi kabul etmeye çağırıyoruz."

Bizler Greif işçileri olarak bedeli her ne olursa olsun, mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz. Emek ve kavga dostlarımızla el ele omuz omuza yürümeğe de-

vam edeceğiz. Patronun zorbalıklarına rağmen bilinç ve cesaretle mutlaka ZAFER'e ulaşacağız." diyerek tamamladı.

Greif işçileri yine İstinye sokaklarını sloganlarıyla çınlatarak eylemi sonlandırdı.

19. Gün: Greif İşçilerine Destek Kampanyası

Greif işçileri fabrika işgalinin 19. gününde Galatasaray Meydanı'nda yaptıkları basın açıklamasıyla 3 günlük imza ve destek kampanyası başladı.

Hadımköy ve Dudullu'daki fabrikalarında eylemini sürdüren Greif işçileri 28 Şubat günü Galatasaray Meydanı'nda yaptıkları yürüyüş ve basın açıklamasıyla destek kampanyası başladı. Bir imza masası açan işçiler ajitasyon konuşmaları ve bildiri dağıtımlarıyla Greif işçilerinin mücadelesini anlatarak kamuoyunun desteğini istedi.

Fabrika işgalinin 19. gününde olduklarını hatırlatan Greif işçisi Coşkun Alsaç, Greif patronunun işgali bitirmek ve işçilerin örgütüllüğünü bozmak için her o-yuna başvurduğunu belirtti. Taşeron çalışma sistemine, kölece çalışma koşullarına ve sermayenin her türlü baskı ve dayatmasına karşı Greif fabrikasında mücadele ateşini körüklediklerini belirten Alsaç, en önemli taleplerinin taşeron çalışma sisteminin kaldırılması olduğu söyledi. Greif'te başlatılan mücadelenin işçi sınıfına yol gösterdiğini belirten Greif işçisi sözlerini

"Duyarlı işçi kardeşlerimize, sendikalara, sanatçılara, aydınlara, yazarlara, ilericilerimize buradan bir kez daha direnişimizle eylemli sınıf dayanışmasını bü-yütmeye çağırıyoruz. Gelin burayı taşeron köleliğine karşı direniş alanına çevirelim" diyerek tamamladı.

Açıklamanın ardından Greif işçilerin bir kısmı yine sloganlarla fabrikaya dönerken Galatasaray Meydanı'nda imza ve destek için bir masa açıldı. Greif işçileri bir yandan mücadelelerini anlatan bildiriler dağıtırken bir yandan da ajitasyon konuşmaları yaparak destek istediler.

Greif İşçileri İle Bir Akşam

Greif işçilerinin eylemlerinin 19. günü... Elimize bağlamamızı, gitarımızı aldık ve fabrikanın yolunu tuttuk.

Fabrikaya vardığımızda işçi temsilcileri henüz orada değildi. DİSK'le yaptıkları toplantıdan dönmemişlerdi. İşçiler bekleyişteydi, çünkü bu toplantıyla birlikte sendikanın eyleme dönük tutumu, eylemi güçlendirmek için neler yapacağı konusu netleşecekti. Orada bulunan işçilerle sohbet sürerken işçi temsilcileri geldi. Daha sonra hep birlikte yemekhaneye geçtik, gelen temsilcilerle birlikte işçiler toplantı alacaktı.

İşçi temsilcileri konuşmaya başladılar. Anladığımız kadarıyla sendikanın eyleme ilişkin önerileri, destekleri tatmin edici değildi. Ama buna rağmen temsilcilerin cesur, kararlı konuşmaları yalnızca oradaki işçileri değil, hepimizi yüreklendirdi, coşkulandırdı. "Ne olursa olsun arkadaşlar, biz buradayız. Bizim için iki şey önemlidir. Nedir? Ekmeğ kavgası. İşte bunun için buradayız günlerdir. Bu artık bizim için ne olmuş-tur? Onur. Bu artık onur meselesidir. Ne yapmak isterlerse istesinler burada olacağız, her şeyde birlikte olacağız, bu mücadelemizi böyle kazanacağız!" denildi. Alkışlar, ıslıklar, sloganlar...

Coşkulu bu konuşmadan sonra işçiler bizi çağır-

dılar. Onlarla söylemeye başladık Grev marşımızı... "Büyüyen dalga/ Zafere ulaşır verilen kavga" sözlerine arkamızdan işçi korusu katılıyor... Sonra türküler... Müziğin ardından sohbetimize devam etmek için işçilerle birlikte yemekhaneden çıktık. Greif eyleminin bir günü daha sona ermiş oldu.

Emeğe Ezgi

GREIF İŞÇİSİNDEN YANA OLMAK

İşçiler fabrikayı işgal edeli 31 gün oldu. Bir gün önce Dudullu'daki fabrikadan grev kararı beklenirken bir anda "üretime devam" kararı çıktı. Oysa Hadımköy'deki işgalci işçiler, sendikalarından özellikle grev kararı beklediklerini belirtmişlerdi. Grev kararı şöyle dursun, en basit ücret artışı taleplerinde bile son derece geri bir uzlaşmayla karşılaştı işçiler.

İlk altı ay için % 9 ikinci altı ay için % 7 zam, yılda 3 ikramiye şeklinde bir uzlaşmaya yanaşan sendika, taşeron çalışanlar konusunda yeni yasa düzenlemesine kadar bir şey yapamayacaklarını söyleyerek, "bu sözleşmeyi kabul edin, yoksa işveren fabrikayı Bulgarista'na taşıyacak" şeklinde işçileri işsizlik sopolması korkuttu; işçilerin üretime geçmesini sağladı. Böylece Hadımköy fabrikasındaki işçiler yalnız bırakılmış oldu.

Hadımköy'de fabrikadaki işçi komitesi, işçilerin önünde toplanıp yeni kararlar aldı. Komite "bu saatte sora sendikamızın meşruluğu kalmamıştır. İşçiler olarak işgalimizi sürdüreceğiz, süreci daha da sertleştirip istediğimizi alana kadar devam edeceğiz. Fabrikamızdaki taşeronu bitirene kadar çalışacağız. Ücret konusunda da biz iyi niyet gösterip % 15 kadar inmişik bun-

dan sonra % 20'den aşağıya inmeyeceğiz. Yıllık 3 ikramiyeyi kabul etmiyoruz ve buradan son olarak söylediğimiz şey bu sendikayı işçilere layık bir sendika haline getirene kadar savaş vereceğiz. Biz işçiler bu süreçten sonra bütün sınıf dostlarımızı bizimle birlikte dayanışmaya çağırıyoruz." dedi.

Kendi sendikaları işçilere bu zamana kadar hemen hiçbir destek vermedi. Destek bir yana sık sık köstek oldu. Özellikle "kaybederseniz tüm sınıf kaybeder" sözü ile ifade ettikleri "kaygı", görünürde sendika yönetiminin tavırında etkili oluyor. Bir an için bunun doğru olduğunu kabul etsen bile, sendikanın işçilerle sağlıklı ilişki geliştirip eylemi onlarla birlikte yönlendirme (ve gerekirse sonlandırma) görevini bir kenara bırakmayı haklı göstermiyor. Ne yazık ki sendika, tamamen eylemci işçilerden kopuk, onlara ve eyleme destek olmayı hiç düşünmeyen, bir an evvel bir "uzlaşma" koparmaya çalışan bir tutum içinde.

Eylem kazanılabilir veya kaybedilebilir. Hatta eylemci işçiler yanlış bir yolda da olabilir. Her ne olursa olsun, demokratik bir tarzda örgütlenen eylem, demokratik olarak devam eder ve böyle bitirilir. İşçilere rağmen ola-

ya müdahil olmak, işçilerden yana olmak değildir. Sendika yönetiminin yaptığı tam da budur!

Kuşkusuz eylem ve süreç değerlendirilmeleri farklılıklar gösterecektir. Bu doğaldır. Farklılıklar aynı zamanda zenginliktir. Fakat kendi görüşünü dayatmak, hele de bunu bir demokratik kitle örgütünde yapmak, kabul edilemez. Sendika yönetimi, isterse kaygılarında yerden göğe kadar haklı olsun, eylemci işçilerin yanında olmak zorunda. Kendi görüşünü de ancak bu yolla anlatabilir, işçileri ancak bu yolla ikna edebilir. Mevcut sendika yönetimi bu

yolu denemediği gibi, başka sendikalarından dostlarımızı da konunun bu yönünü ne yazık ki atıyorlar. Hiçbir gerekçe eylemci işçileri yalnız bırakmayı mazur gösteremez! Bu konularını enine boyuna tartışma yeri, kapalı kapılar arkası değil, örneğin işçilerin işgal ettiği fabrikanın yemekhanesidir, kantinidir, çay ocağıdır, bahçesidir. Oraya gitmek, eylemin ve genel emek mücadelesinin seyri hakkında fikirleri orada dile getirmek, iyisiyle kötüsüyle ortak kararı orada almak gerek. Gerisi laf-ı güzaf!

Greif İşçileri Komite Toplantısından..

Vicdansızlık ve Adaletsizlikler Zincirine İsyan

Vicdan ve Adalet Nöbeti'nin 27. haftasında iş cinayetlerine ilişkin davalarda karşılaşılan vicdansızlık ve adaletsizlikler zinciriyle karşılaşıldığına dikkat çekildi. Van Bayram Otel, Marmara Park AVM, Özel Doğan Hastanesi'nde iş cinayeti sonucu yaşamalarını yitirenlerin yakınları dava süreçlerinde de ihmaller, vicdansızlıklar ve adaletsizliklerle karşılaştıklarını dile getirdi. Ailelere işgal eylemini sürdürmekte olan Greif işçileri de katılarak destek verdi.

İş cinayetlerinde yaşamını yitiren ve yaralananların aileleri tarafından her ayın ilk pazar günü gerçekleştirilen "Vicdan ve Adalet Nöbeti"nin 27. eylemi Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirildi. İşçilerin aileleri bu hafta, Marmara Park AVM şantiyesinde çıkan çadır yangının da yaşamını yitiren işçileri andı. İşçilerin bir iş cinayeti sonucu yaşamını yitirmesine ilişkin görülen dava süreçlerinde yaşananlara dikkat çekildi.

Basın açıklamasını aileler adına Van depreminde Bayram Otel'de yaşamını kaybeden gazeteci Cem Emir'in kardeşi Sinem Emir yaptı. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin hazırladığı rapora göre Şubat ayında en az 70 işçinin yaşamını yitirdiği belirlenmiş, aileler olarak geride kalanlar için, adalet arayışlarına davaları takip ederek, mücadele ve umut etmeye devam edeceklerini söyledi.

Nöbet eylemi yaşamını yitirenlerin ailelerinin yaptıkları yaşadıkları iş cinayeti sonrası yaşadıkları acı ve mücadele dolu süreci aktaran anlatımları ve iş cinayetlerine karşı duyarlılık çağrısıyla son buldu.

Standart Profil'de Kadın Dayanışması

Sendikal Güç Birliği Platformu Kadın Koordinasyonu (SGBP-KK) üyesi kadınlar ile İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nden kadınlar Manisa Standard Profil fabrikasındaki kadın işçiler 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. Kadın işçilere telefon mesajlarıyla cinsel taciz ve tehditte bulunan fabrika Genel Müdürü Sebahattin Karabulut protesto edilerek kadın işçilerin mücadelesine destek verildi.

SGBP-KK üyeleri her yıl 8 Mart etkinlikleri kapsamında olduğu gibi kadın işçilerle dayanışma etkinliklerine başladı. İstanbul'dan SGBP-KK ve İşçi Sağlığı İş Güvenliği Meclisi'nden kadınlar 5 Mart günü 267 gündür direnişte olan Standart Profil'in kadın işçileriyle dayanışmak üzere Manisa'daydı.

Standart Profil yakınında araçlarından inen kadın emekçiler pankartlarını açarak "Standart İşçisi Yalnız Değildir", "Kadınımız Sendikamız Şiddete İsyandayız", "Dikkat Bu İş Yerinde Taciz Var", "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganlarıyla yürüyerek direniş çadırına girdi.

Eyleme İzmir Tek Gıda İş 3 ve 7 Nolu Şube yöneticileri, Petrol-İş Aliğa Şube yöneticileri de katılarak destek verdi. Alkış ve sloganlarla karşılanan kadın emekçiler Standart Profil işçileriyle birlikte "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Standart Profile Sendika Girecek Başka Yolu Yok", "Yaşasın 8 Mart", "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Standart Elini Bedenimden Çek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla Standart Profil çevresinde yürüyüş yapıldı. Kadın işçilere fabrika Genel Müdürü Sebahattin Karabulut'un taciz ve saldırısı da protesto edildi. Yağan sağanak yağmura rağmen direniş çadırı önünde basın açıklaması ve kısa bir etkinlik gerçekleştirildi.

SGBP-KK adına açıklamayı okuyan Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) İstanbul Şube Sekreteri Sevgim Denizaltı, emek veren üretken kadınların erkek egemen sistem içinde her gün ayrımcılık ve baskıyla karşılaşmakta olduğunu hem evde hem işte çalışmak durumunda kaldıklarını ve cinsiyet ayrımcılığıyla mücadele etmekte olduklarını belirtti.

Standard Profil kadın işçilerinin de bu ayrımcılığı yaşadıklarını belirterek SP Genel Müdürü tarafından cinsel taciz ve tehdidine maruz kaldıklarını hatırlatan Denizaltı, "Sendikalı oldukları için kadınları işten çıkaran işveren ve temsilcileri, onların beden bütünlüğüne de saldırmıştır. Biz SGBP-KK olarak konunun takipçisi olacağız ve tüm sorumlular cezalandırılacağı kadar kadınlarla dayanışma içinde olacağız" dedi.

Standart Profil kadın işçilerinden Ayşen Tufan yaklaşık 300 gündür direnişte olduklarını ve sendikalaşma mücadelesi verdiklerini hatırlattı. Kadın işçiler olarak ekmeleklerini bir dilim büyütebilmek, ço-

cuklarının geleceğini biraz olsun güvenceye alabilmek için çabaladıklarını, işlerini kaybetme korkusu yaşamamak için ise Petrol-İş Sendikası'na üye olduklarını belirtti.

Sendikaya üye olmalarının ardından SP yönetiminin baskı ve tehditleriyle karşılaştıklarını, odalara çekilerek sorguladıklarını, aile huzurlarının bozulacağını, SP'de çalışan aile fertlerinin işten atılacakları tehditleriyle karşılaştıklarını anlattı. Yaşadıkları

ları ayrımcılığa cinsel tacize, baskılara karşı mücadele ettiklerini ve bundan sonra da mücadeleyi sürdüreceklerini belirten Tufan sözlerini "Direnişe geçerek Manisa işçisine umut olduk. Bize inanan, destek veren dostlarımızla birlikte SP fabrikasına halaylarla gireceğiz" diyerek tamamladı.

Tek Gıda-İş Sendikası, Dev Sağlık İş Sendikası, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kadın Meclisi adına da Standart Profil işçilerinin direnişini selamlayan ve desteklerini dile getiren konuşmalar yapıldı. Etkinlikte, Petrol-İş Sendikası Aliğa Şubesi Ayak Takımı Tiyatro Grubu işçilerin yaşamını ve mücadelesini anlatan şiirlerini sundu. Etkinlik sloganlar ve ezgiler marşlar eşliğinde çekilen halaylarla devam etti. Standart Profil işçileriyle bir süre sohbet edildikten sonra desteğe gelen kadın emekçiler sloganlarla İstanbul'a hareket etti.

Sendikadan Vazgeçmediği İçin İşten Atıldı

Emine Dağ... Punto Deri işçisi... 2009 yılında işe başladı ve 5 ay sigortasız çalıştı. 5. ayın sonunda vizon tezgah ustalığı aldıktan sonra sağlık güvencesinden faydalanabildi. Emine 2011 yılında merdivenden kayarak iş kazasına uğradı. Çuvala taşınan Emine, 2 kez ciddi ameliyat geçirdi ve uzun süre çalışamadı. Üçüncü ameliyat için doktor riskli olduğunu belirtti ve Emine'nin şu an sağlık güvencesi yok...

Emine sendikalı bir işçi ve patron yaşadığı kaza için para vermeyi teklif etti. Emine bu teklifi kabul etmedi. Patron Emine'yi, sendikadan vazgeçmediği için işten çıkardı. Emine arkadaşları ile birlikte direnişte.

Emine Dağ "muthuyum çünkü arkadaşlarımla birlikte güçlü olduğumu düşünüyorum, içeride çalışıyorduk ama yüreğimiz arkadaşlarımızdaydı. Patronun hatalarına tanık olduk. Bize açık senet, sahte bodro verdiler ve bütün bunların hepsi seri numaraları ile bizlerde duruyor ve biz dava açacağız. Şimdiye kadar kadınların günü de kutlarız" dedi.

4 Mart günü görüşmeye gittiğimiz Emine Dağ, önceki gün akşam patronun işten kovulduğunu öğrenmişti. Bize de onun hikayesini anlatmak, ona mücadelesinde destek vermek düşü.

Antep'te Eğitim Emekçileri Grevde

26 Şubat Çarşamba günü kamu hizmetlerinde, özel olarak ise en geniş ve yaygın kamu hizmeti olan eğitim alanında hem içerik, hem de örgütsel işleyiş açısından tamamen piyasa odaklı politikaların hayata geçirilmesi sürecine karşı eğitim emekçileri birçok bölgede greve gitti.

Antep'te de greve giden emekçiler Maarif Meydanında toplandı. Eğitim Sen Kırkayak Parkından Sloganlarla Maarif Meydanına doğru yürüyüşe geçti. Eğitim İş ve Türk Eğitim Sen'de Grevde yer aldı. Ardından Eğitim Sen Şube Başkanı Ömer Faruk Koç açıklamaları okudu. Açıklamada "17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu sonrasında yıllardır kader ortaklığı yaptığı kesimlerle a-

rası bozulan siyasi iktidar, ülkeyi hızla otoriterleştiren, yasama, yürütme ve yargıyı büyük ölçüde kendi iktidarının denetimine alan yasal düzenlemelerin ardından, eğitim sistemini tamamen denetimi altına almak için düğmeye basmıştır. "AKP iktidarı meclisten hızla geçirmek istediği bu yasa tasarısı ile ataması yapılmayan binlerce öğretmenimizi bir kez daha güvencesizliğe mahkûm etmek istemektedir. Bin bir zorlukla eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmenlere KPSS yetmezmiş gibi, şimdi de yeni bir sınav getirilmek istenmektedir. TBMM'ye sunulan kanun taslağına karşı mücadeleyi ortaklaştırmak için sendika ayrımı yapmadan, bu düzenlemeden doğrudan ya da dolaylı olarak etkilenecek bütün eğitim ve bilim emekçilerini birlikte hareket etmeye ve hükümetin baskıcı, otoriter ve dayatmacı politikalarına hep birlikte dur demeye çağırıyoruz. Meclis gündemindeki yasa tasarısının derhal geri çekilmesini ve toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi eğitimde de tekçi ve dayatmacı uygulamalara son verilmesini istiyoruz" sözlerine vurgu yapıldı.

rası bozulan siyasi iktidar, ülkeyi hızla otoriterleştiren, yasama, yürütme ve yargıyı büyük ölçüde kendi iktidarının denetimine alan yasal düzenlemelerin ardından, eğitim sistemini tamamen denetimi altına almak için düğmeye basmıştır.

"AKP iktidarı meclisten hızla geçirmek istediği bu yasa tasarısı ile ataması yapılmayan binlerce öğretmenimizi bir kez daha güvencesizliğe mahkûm etmek istemektedir. Bin bir zorlukla eğitim fakültelerinden mezun olan öğretmenlere KPSS yetmezmiş gibi, şimdi de yeni bir sınav getirilmek istenmektedir. TBMM'ye sunulan kanun taslağına karşı mücadeleyi ortaklaştırmak için sendika ayrımı yapmadan, bu düzenlemeden doğrudan ya da dolaylı olarak etkilenecek bütün eğitim ve bilim emekçilerini birlikte hareket etmeye ve hükümetin baskıcı, otoriter ve dayatmacı politikalarına hep birlikte dur demeye çağırıyoruz. Meclis gündemindeki yasa tasarısının derhal geri çekilmesini ve toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi eğitimde de tekçi ve dayatmacı uygulamalara son verilmesini istiyoruz" sözlerine vurgu yapıldı.

Luna İşçisi: "Biz Sizi Satmadık Siz De Bizi Satmayın"

Hükümetin yolsuzluk ve telefon kayıtlarının her gün bir yenisi haber sifelerine düşerken; eylemler ve grevlerde her yere yayılmış durumda. İzmir Çiğli Organize Sanayi Bölgesindeki Luna Elektrik Elektronik şirketindeki 115 işçi altı gündür fabrika önünde grevdeler.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş'te örgütlendikleri gerekçesiyle 115 işçi fabrika sahibi tarafından işten çıkarıldılar. Fabrika sahibinin bu tutumu üzerine işçilerde işyeri önünde greve çıktılar. Yaklaşık 200 işçinin çalıştığı fabrikada günlük 10.000 elektrik sayacı üretiliyor. İş sağlığı ve güvenliğinin olmadığını dile getiren işçiler; günde 12 saat insani olmayan koşullarda çalıştıklarını, yorgunluk sebebiyle torna tezgahında sakatlanmalar olduğunu ve sendikalı olmanın anayasal bir hak olduğunu bizlerle paylaştılar. Başta sendika hakkı olmak üzere diğer talepler karşılanana kadar; yağmur demeden, soğuk demeden greve devam edeceklerini söylediler.

Fabrikanın 1 Eylül'den itibaren Çiğli Organize'de faaliyeti gösterdiğini söyleyen işçiler, fabrikanın taşınması işini bile kendilerinin yaptıklarını dile getirdiler. Grevin 6. gününde olan işçilerin coşkusu ve yaratıcılığı görülmeye değer. Özellikle kadın işçilerin renk kattığı ve adeta grevin gülümseyen yüzü olduğu bir eylemlilik sürüyor LUNA grev çadırında.

Yaklaşık bir saat ziyaret ettiğimiz işçilere Mücadele Birliği Gazetesi adına konuşan arkadaşımız "dostlar, yoldaşlar, işçi arkadaşlar; eskiden Kavel grevinin destanını Hasan Hüseyin yazmıştı. Şimdi o destan TEKEL'de, Kazova'da, Greif'te yazılmaya devam ediyor. Gezi'yle başlayan eylemliler şimdi işçi sınıfının birçok yerdeki greviyle buluşuyor. Siz de bu destanın bir parçasısınız, sonuna kadar yanınızdayız" diyerek işçileri selamladı. Konuşmanın ardından "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları hep bir ağızdan grev çadırında yankılandı.

Fabrika önündeki sendika aracından çıkan marşlar eşliğinde halaylar çekiliyor. Her işçinin cebinde bir düdüğü var. Patronun şahsi aracı ve grev kırıcı işçilerin paydos saati geldiğinde düdüğü, ısıklıklar, sloganlar işçi havzasını inletiyor adeta. İşçiler sık sık "Luna İşçisi Hırsız Değildir", "Hırsız Vaaaarrr", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılıyor. Grev kırıcı işçiler içinse "Gel Gel Gel, Biz Sizi Satmadık Siz De Bizi Satmayın" sloganları atan işçiler, mücadele coşkularıyla çevredeki işçilerinde sempatisini kazanmış durumdadılar.

Luna İşçilerinden Miting

Birleşik Metal-İş üyesi oldukları için yaklaşık 10 gün önce işten çıkarılan Luna işçileri, 6 Mart günü fabrika önünde bir miting gerçekleştirdi.

Çeşitli sendikalara üye olan ve destek için gelen işçiler, Çiğli Atatürk Organize Sanayi girişinde araçlardan inerek kortej oluşturup yürüyüşe başladılar. Yürüyüşe Disk Genel Başkanı, Genel Sekreteri, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı ve çeşitli sendikalardan yöneticiler, işçiler katıldı. Destek amacıyla İzmir Halk Forumları ve çeşitli siyasi çevreler ve Mücadele Birliği okurları da yürüyüşte yer aldılar.

Fabrikanın olduğu caddeye girildiğinde ise Luna önünde bekleyen işçilerin alkışlı ve sloganlı karşılamaları başladı. Fabrika önünde direnişteki işçilerle buluşan kitle sloganları haykırmaya devam ettiler. Fabrika önündeki işçilere önce şube başkanı, daha sonra Birleşik Metal-İş Genel Başkanı, ardından da Kani Beko konuşmalar yaptı. Konuşmalar sık sık işçilerin sloganları ile kesildi. Miting, halaylarla sona erdi. Miting sırasında işçilerin öfkeleri ve coşkulu tavırları dikkat çekti.

Mücadele Birliği- İzmir

SES Olağan Genel Kurulu Yapıldı

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Ankara Şubesi 8. Olağan Genel Kurulu 22 Şubat Cumartesi günü Petrol İş konferans salonunda gerçekleştirildi. Sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde ve Haziran Ayaklanmasında yitirilenler için yapılan saygı duruşunun ardından divan oluşturuldu ve konuşmalara geçildi.

İlk sözü SES Şube Başkanı İbrahim Kara aldı. Konuşmasında sağlık emekçilerine yönelik saldırılardan ve baskılardan, Kamu hastaneler birliğinden ve Haziran günlerinden bahsetti. Daha sonra Türk Tabipler Birliği (TTB) adına yapılan konuşmada "Haziran direnişi kritik bir noktada duruyor ancak bununla kalmadığını görmemiz gerekir ve sendikalarımızın, örgütlerimizin daha çok halkın içinde olması gerekir" denildi. Ardından Ankara'nın çeşitli hastanelerinde çalışan sağlık emekçileri ve sağlık alanında çalışan taşeron işçiler söz alarak görüşlerini bildirdiler.

Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nden yeni mezun olan genç bir emekçi de söz alarak; "SES Ankara Şubesi 8. Olağan Genel Kurulunu yeni mezun genç bir hemşire aday olarak gençliğimin dinamikliği ile selamlıyorum. Bizler sağlık alanında yer alan öğrenciler olarak okula başladığımız ilk günden itibaren sağlık sistemine dahil oluyoruz. Sağlık alanının kapitalizmin saldırılarına ne kadar yoğun bir şekilde maruz kaldığımız hepimiz çok iyi biliyoruz.

Bizler ucuz iş gücü olarak görülüyor ve hasta-

nelere, stajlara bir şeyler öğrenmek için değil iş yükünü hafifletmek için çıkarılıyor. Dolayısıyla sağlık alanına yapılan her saldırı da bizi doğrudan etkiliyor. Bu nedenle özellikle sağlık alanında öğrencilikten itibaren sınıfla, sendikalarla bağımızın kurulmasının önemli olduğunu düşünüyorum. Tam da bu noktada SES Öğrenci Komisyonu çok önemli bir yerde duruyor. Yeni dönemde de öğrenci komisyonu çalışmasına destek verilmesinin gerekli olduğunu düşünüyorum ve bunun da yapılacağına inanıyorum. Hepimize kolay gelsin diyor; başarılar diliyorum." dedi.

Yapılan konuşmaların ardından Genel Merkezeye gönderilmek üzere tüzük değişikliği önerileri görüşüldü. Sağlık alanında yer alan öğrencilerin öğrencilik süreçlerinde sendika fahri üyesi yapılmaları ve öğrenci komisyonu çalışmalarına destek verilmesi ile ilgili öneri de kabul edilerek değerlendirilmek üzere genel merkezeye gönderildi. Daha sonra seçime geçildi. Genel kurul yapılan seçimden ardından son buldu. Devrimci Emekçi Komiteleri(DEK) de SES genel kurulunda yer alarak bildiri dağıttı yaptı.

BAŞ DÖNDÜREN ŞUBAT

Umut Çakır

Devrim dönemlerine yakışan yoğunlukta bir Şubat ayı geçirdik. Alışık olmadığımız kadar sıcak geçen zemheri zamanı, 1 Mart-31 Mayıs devrim günleri için muazzam bir güç, öfke ve mücadele azmi biriktirdi. Saatlerin seçimlere değil, devrime ayarlı olduğunu bizlere gösterdi.

Kürdistan Cephesi

15 Şubat protesto gösterileri ciddi çapta isyana dönüştü. Halk bu kez çok öfkeliydi, hemen her kentte ateş dolu geceler, kavga sesleriyle sabahı karşıladı, kimi yerlerde polis geri çekilmek, eylem alanlarını halka bırakmak zorunda kaldı.

Tam bir yıl önce başlayan çözüm sürecinden halk umutlu değildi ama Kürt halk önderlerinin bir bildiği olduğunu düşünerek, eleştirel bir beklenti ve devrimci uyanıklığı elden bırakmadan süreci izledi. Geline aşamada, sıfır sıfır, elde var sıfır, halk uyarılarında haklı çıktı. Sokaklara yansıyan öfkenin ardında, bir kez daha hükümet tarafından atılmı-ş olmanın hayalkırıklığı yoktu, hayır. Ama öncekine benzer bir yıl daha geçirmek istemediklerine dair bir irade beyanını o öfke...

Özgürlüğe dair yüksek vaatlerin sabırsız ve tekinsiz kıldığı beklentiyle ateşlenen öfke, 15 Şubat'ın yıldönümünde kaçınılmaz şekilde faşist devletin başında patladı. Ve asıl hareketliliğini, UKH'nin bir kez daha tarihi önem yüklemeye çalıştığı yerel seçimlerden sonra başlayacağını herkes biliyor. Tam bu süreçte hükümetten kritik adımlar bekleyen UKH, ateşkesi bozan taraf olmamak adına, 15 Şubat isyanlarını büyütüp yayma yoluna gitmedi. Yine de Kürt halkının Şubat isyanları, zaten yeterince zorda olan hükümetin "her kötülüğü paralel yapı yapıyor" sözlerini boşa çıkardı, en azından Kürt halkı cephesinde bu demagoji hiçbir işe yaramadı.

Taksim Cephesi

Şubat'ın diğer önemli olayı, internet protestolarıydı. 8 Şubat akşamı Taksim'de İstiklal Caddesini hınca hınç dolduran kitle, 31 Mayıs gününü aratmıyordu. Eylemcilerin ezici çoğunluğu gençlerdi ve fazlasıyla öfkeliydiler. Alanda bulunan kimi basın emekçileri o geceyi "tam anlamıyla gençlik patlaması" ifadeleriyle anlatıyordu.

Bu eylemin kitlesi ve öfkesi yanında, dikkat çekici bir başka özelliği vardı. Çağrını Taksim Dayanışması yapmamıştı, ama içinde leninistlerin etkin olduğu politik çevreler yapmıştı. Böylece Haziran'dan bu yana en geniş kitlelerin desteğini tekeline alan T. Dayanışması'nın bu tekelini kırılmış oldu. Kitleler, kendi bağımsız iradelerini daha iyi yansıtabilecekleri, daha ileri eylemler örgütleyebilen birliklere doğru hızla kayıyor. Devrim, yarı-gönüllü dostlarını, ara yolcuları, işte böyle tek tek elmeden geçiriyor, güç ve prestijine bakmadan bu unsurları iskartaya çıkarmaktan geri durmuyor. Devrimci kitlelerin sonuna kadar gitme eğilimi, buna ters düşen her yapıyı aynı kadere terk ediyor.

Şaşırtıcı Anketler

Eğer anket sonuçlarının manipüle edilmediğini bir an için kabul edecek olursak, nüfusun %80'e yakınının, hükümetteki kişilerin rüşvet ve talan işlerine bulaştığına inandıklarını, buna rağmen AKP'ye oy vereceklerin açık ara önde gittiğini görürüz. Şaşırtıcı olan bu sonuç, ancak devrim dönemlerinde görülebilecek keskin bir kutuplaşma ve aynı oranda keskin bir yalpalamaya işaret ediyor.

Ezici çoğunluk hükümetin pis işlerinin farkında, ancak buna rağmen AKP'ye neden oy veriliyor. Kimi aklı evveler bu sorunun cevabını "muhafazakar yaşam biçimi"nde buluyor. Oysa, daha yakından bakıldığında, söz konusu

muhafazakarlığın, yaşam biçimi ve kültürden değil, ama bambaşka kaynaklardan beslendiği görülebilir.

Kredi kartlı yaşama alıştırmış yok-sul kitlelerde istikrar arayışı, şaşırtıcı bir sonuç sayılmamalı. Kart borçluları, ev ve eşya taksiti ödeyenler için, yapılacak tek tanı vardır: Faizleri koruyan istikrar tanrısı. Şu an, borçlular cephesinden görünen manzara şu: AKP güçlü olduğunu ispat ettiğinde faizler istikrarlı kalıyor, ama hükümet zayıfladıkça faiz ve döviz kurları zıplıyor. Bu yüzden, mevcut hükümeti her şeye rağmen desteklemek, boğazına kadar borca batmış emekçi kesimler açısından, darağacında ayakları altında duran sandalyeye sıkı sıkı tutunmak demek. O sandalyeye kendi iradeyle tekme atmalarını beklemek, en hafifinden politik saflık olurdu. Hele ki politikayı "ahlak, adalet, vicdan" gibi ölçüsü olmayan cıpalara bağlayanlar, nüfusun ciddi bir kesiminden rüşvete batmış bir hükümete çıkan desteği anlayamazlar. Böyleleri, her zaman umutsuzluğa sürüklenmekten kurtulamazlar, kısır ve sonuçsuz ahlaki nutuklarla yetinirler sadece.

Eğer görünüm tersine çevrilirse, yani mevcut hükümet istikrarın değil ama istikrarsızlığın nedeni haline gelirse, o zaman kredi ve diğer taksit borçlularının AKP'yi jet hızıyla terkedişlerine tanıklık edebileceğiz. Devrim dönemlerinde emekçi saflarında etkili olan kutuplaşmalar kalıcı olamaz. Aşırı uçlar arasında gidip gelen politik tutum değişimleri, devrimlere özgü o büyük kitlesel çalkantıların, öfke patlamalarının beklenmedik sarsıcı olayların kaynağını oluşturur.

Kapanmayan Uçurumlar

Ocak ayın boyunca hükümet adeta ipin ucunda sallandı. Tek başına ayakta kalamayacağını anlayınca tavizler vermeyi denedi. Nakavt yumruğunu ekonomiden yiyecekti ki, faizlerin yükselmesine göz yumarak uçurumun kenarından döndü. Yüksek faiz oranlarını gören sıcak paranın bir kısmı geri döndü, geçici bir istikrar dengesine ulaşıldı.

Ancak bu durum AKP'yi cesaretlendirdi, tavizler deneyini bıraktı, arda ardına çıkardığı yasalarla tepedeki konumunu burjuva rakipleri karşısında güçlendirdi. Sonuç: Tüm dünya AKP'nin diktatörlüğünü konuşur oldu. Bu durum hem içeride hem de dışarda, devrimin meşruiyetini arttırdı. Artık kimse sokaktaki eylemcileri "demokratik bir hükümeti devirmekle" suçlayamaz. Faşist diktatörlüğü kitlelerin gözünde apaçık hale getiren hükümetin bu adımları, seçimlere dair güven duygusunun son kırıntılarını da yokediyor.

AKP tam da bir düzlüğe çıktığını, seçimleri birinci parti olarak kapatacağını düşünmeye başlamıştı ki, kendi eliyle derinleştirdiği burjuva iç savaşın tokatını yedi. RTE'nin oğluyla yaptığı telefon konuşmaları ortaha döküldü. Kayıtlardan anlaşıldığı üzere, başbakan ve ailesi dudak uçuklatan bir servetin içinde yürüyorlar ve adeta bir ihale fesat çetesi gibi çalışmışlar. Son skandal, seçimlere olan güven kaybını, apaçık bir öfke duygusuyla tamamladı. Öyle ki, halklar artık "bu hükümeti seçimler yoluyla devirmek imkansız, tek yol sokak" diye konuşuyor.

Emekçilerin son skandala gösterdikleri ilk politik refleks, çok daha kısa sürede ortaya çıktı. Ve en geniş kitleler bir kez daha "iktidar halka" şiarlarıyla alanları doldurdu. Böylece, iktidar sloganı ve hedefinin rastlansal, geçici olmadığı, bilinçli bir tercihin ve devrimci gelişmelerin kaçınılmaz sonucu olduğu pekişti.

Şubat olayları, 1 Mart-31 Mayıs dönemini, devrim günlerine döndürmüştür.

Seçim Mitingi Çatışmaya Dönüştü

Aksaray Metro İstasyonu önünde seçimler için miting yapmak isteyen HDP'lilere polis izin vermedi.

İstanbul'da Demokratik Yurtsever Öğrenci Meclisi (DEMYÖM)'ün, birkaç gün önce sömürgecilığe, çeteciliğeye, fuhuşa, ajanlaşmaya karşı Fatih'in Nişanca mahallesinde kurduğu nöbet çadırına sabah saat 05.00 sularında polis baskını yaşanmıştı. İki kişinin yaralandığı saldırıda 5 kişi de gözaltına alınmıştı.

Miting için Aksaray'a gelecek olan Sabahat Tuncel, sabah saatlerinde yaralıların kaldırıldığı Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'ne gitti. Ardından İstasyon önünde toplanmış olan Kürt halkına polis miting için izin vermedi.

Polisler sabah saatlerindeki saldırısını anlatan bir konuşma yapıldı ve bu yasaklama kararı protesto edildi. Açıklamanın ardından kitlede bulunan gençler "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Biji Serok Apo" sloganları ile tep-

kilerini göstererek Beyazıt-Sultanahmet yönüne doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş sırasında karşılaştıkları trafik polisi araçlarını ve bankaları taşıyan gençler Sultanahmet Meydanı'na gelince önce sivil polislerin, sonra akreplerin gaz bombalı

ve plastik mermili saldırısıyla karşılaştı. Gençleri gözaltına almak isteyen sivil polisler gençler tarafından tartaklanınca diğer bir polis havaya ateş açarak kendilerini kurtardı. Gençler ise ara sokaklarda izlerini kaybettirdi. 3 kişi yaka paça gözaltına alındı.

Mardin'de BDP'lilere Saldırı

Mardin Qoser (Kızıltepe) BDP ilçe örgütüne ait seçim bürosuna 1 Mart gecesi saat 01.30 sularında patlayıcı madde atıldı.

Bu durumu protesto etmek için aralarında Mardin milletvekili Gülser Yıldırım ve Mardin Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Adayı Ahmet Türk'ün de bulunduğu binlerce kişi 2 Mart günü saat 14.30'da seçim bürosunun bulunduğu özgürlük meydanında bir araya geldi.

Buradan İpek Yolu'na doğru yürüyüşe geçen kitleye polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırdı. Aynı anda yaklaşık 200 kişilik Hüda-par'lı da "Tekbir Allahu Ekber" sloganları atarak taşlarla, sopalarla, bıçaklarla kitleye saldırdı. Kitlenin havai fişek ve taşlarla karşılık vermesiyle çatışma sokaklara yayıldı.

Akşam saatlerine kadar süren çatışmada çok sayıda yaralanan oldu. Hüda-par'lıların iki genci kaçırıldığı haberi yayıldı, ancak henüz haber kesinleşmedi.

Mardin/Mücadele Birliği

Tekirdağ Zindanında Açlık Grevi Sona Erdi

Tekirdağ F Tipi Cezaevi'nde başlayan açlık grevi, 3 Mart günü sona erdi.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan TKP/ML, PKK, MLKP, Devrimci Karargah ve TKEP/L'da tutuklanandan toplam 21 tutsak 24 Şubat günü başlattıkları süresiz-dönüşsüz açlık grevini sonlandırdı.

Hapishane koşullarının iyileştirilmesi için başlatılan açlık grevi tutsak ailelerinden aldığımız bilgiye göre, taleplerin büyük çoğunluğunun kabul edilmesi üzerine sonlandırıldı.

Kürt Halkına Saldırıları Sürüyor

Seçimlerin yaklaşması ile birlikte Kürt halkına yönelik saldırılar, HDP'nin seçim çalışmalarına yönelik gerçekleştirilmeye başladı. Son birkaç gün içinde HDP Eş Başkanı Sabahat Tuncel Urla ve Aksaray'da, Eş Başkan Ertuğrul Kürkçü ise Ordu'da faşist saldırıya uğradı. Bugün ise Fethiye'de bir faşist saldırı var.

9 Mart günü Muğla Fethiye'de açılacak olan HDP ilçe örgütü açılışı öncesi sosyal medyada örgütlenen faşistler, "Burası Fethiye buradan çıkış yok" sloganlarıyla ilçe binasına saldırmaya başladı.

İlçe merkezinde bulunan Salı Pazarı Meydanı'nda toplanan 200 kişilik faşist grup, ilçe binasına PKK ile HDP aleyhine sloganlarla ilçe binasına doğru yürüyüşe geçti.

Sayıları artan faşist grup, polis barikatını geçerek ilçe binasına taş ve sopalarla saldırmaya başladı; Parti binasına küçük tüpler atarak binayı kundaklamaya çalıştı. Bu esnada içeride kimse bulunmadığı ilçe binasında küçük çaplı yangın çıktı. Saldırı esnasında binadaki HDP tabelasının sökülüp yerine Türk bayrağı asılması ise dikkat çekti. Akşam saatlerinde ise Kürtlere ait işyerlerine ve Kürtlerin çalıştığı işyerlerine yönelik saldırılar oldu. Gerilim sabah saatlerine kadar sürdü.

AKP Nerede Eylem Orada

Ankara'nın yoksul bir semti var; Şentepe. Gezi eylemlerinde bile Şentepe'de eylem yapılmamıştı. Ancak, AKP'nin seçim bürosu açılışı eylemle karşılandı.

27 Şubat Perşembe günü, açılış için toplanan kitle ellerinde AKP bayraklarıyla sloganlar atıyordu. Buna tepki olarak Şentepe'de evlerinin balkonlarından tencere-tava sesleri yükselmeye başladı. Tepki göstermek için evlerinden çıkanlar, duyanlar yavaş yavaş toplanmaya başladı. Bundan rahatsız olan AKP'liler mahallenin gençlerine sataşmaya başladı ve AKP'nin görevlileri toplanan Şentepe halkını uzaklaştırmaya çalıştı. Halk buna direndi ve alandan ayrıldı ve "Her Yer Rüşvet Her Yer Yolsuzluk", "Hırsız Var", "Hükümet İstifa İktidar Halka" sloganlarını attılar. Bu sırada AKP'liler ile Şentepe halkı arasında kısa süreli arbede yaşandı.

Bunun üzerine mahalleye polis ve akrep geldi. Tepki gösteren Şentepe halkının sayısı giderek artınca AKP'liler, bayraklarını topladı ve dağılmaya başladılar.

Şentepe halkı yarım saat daha sloganlarla bekledi ve eylemini bitirdi.

"Sandıkta Arama Çözüm Sokakta"

9 Mart Pazar günü, gece saatlerinde Şentepe'de CHP, MHP ve AKP bayrakları ve tanıtım pankartları kesildi; olaylarla açılan AKP seçim bürosu önünde ateş verildi.

Bu bölgeye, "Sandıkta Arama Çözüm Sokakta", "Seçimleri Boykot Et", "Hükümet İstifa İktidar Halka" yazılımları yapıldı; devrim ve sosyalizm sloganları atıldı.

Şentepe Gençliği

Güney Kore'de Grev Yeniden!

200 bin işçinin katıldığı bir genel grev düşünün ve dünyanın hür basını diye adlandırılan medyada tek bir kelime olmasın hakkında! "Haber medyası" denen şeyin büyük sermayenin propaganda organlarından başka bir şey olmadığını ne çarpıcı itiraf!

25 Şubat'ta Güney Kore'de bir günlük genel grev oldu. Başkent Seul ve diğer kentlerdeki devasa gösteri yürüyüşlerinin görüntüleri Kore Sendikalar Konfederasyonu ve diğer ülkelerdeki dayanışmacı sendikaların web sayfalarında sergilenirken, dünyanın çok tanınmış "haber medyasında" kendine yer bulamadı!

Grevin iki temel sebebi vardı.

Birincisi kamu hizmetlerinin ve sağlık hizmetlerinin özelleştirilmek istenmesi ve mevcut sağcı Park Geun-hye hükümetinin 2012 genel seçimlerine müdahale ederek hile yapması.

Saat 14.00'te Seul Plaza'da

"Park Geun-hye Defol!" sloganları ve dövizleriyle başlayan eylemde sık sık 2012 seçimindeki usulsüzlükler dile getirildi. 15 bin polis ve polis araçları çevrede önlemler aldı. Demir-yolu Sendikası da eyleme destek verdi.

“Gözaltında Kaybedilen Kadınları Unutmayacağız!”

Cumartesi Anneleri, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde 467. kez Galatasaray Meydanı'nda kayıpların akıbetini sordu. Bu haftaki eylemde devletin gözaltında kaybettiği kadınlar anıldı.

ri için bugün Luxemburg'un cesedinin mezarın neresinde olduğu hala bilinmiyor. Bugün dünyanın dört bir yanında Rosa Luxemburg'un sürdürdüğü mücadele devam ediyor.

Eylemde gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız "Bugün 8 Mart, sokaklarda aşılar, pankartlar asılıyor. Bizlerin her günü mücadeleye, evlatlarımızın akıbetini sormakla geçiyor. Kadınların 8 Mart'ını kutluyorlar? Hangi kadınların 8 Mart'ını kutluyoruz? Evlatlarımızı kaybettiğiniz anaların mı? Öldürdüğünüz kadınların mı?" diyerek tepkisini de dile getirdi. Hapishanelerde tutuklu bulunan kadınların 8 Mart'ını kutlayan Yıldız, el sallayarak ve zafer işaretleriyle tüm tutuk kadınların selamlanmasını istedi.

Gözaltında kaybedilen Hayrettin Eren'in kardeşi İkbal Eren ise 8 Mart'ın kadınların emek ve özgürlük mücadelesi olduğunu belirterek kapitalistlerin 8 Mart'ı bir tüketim günü haline getirdiğini söyledi. Siyasilere politikalarına alet ettikleri 8 Mart'ı bir çiçek, papaty,

hediye günü haline getirme çabalarına da dikkat çeken Eren, "Kadınlar hayatın, devamlılığın simgesidir. Güçlüdür, yaşamları mücadeleyle geçiyor" dedi.

Bu hafta basın açıklamasını Evrim Savaş okudu. Rosa Luxemburg'dan yıllar sonra Türkiye'de de kadınların, devletin güvenlik güçleri tarafından gözaltına alınarak kaybedildiğini belirten Savaş yıllar önce gözaltında kaybedilen Aysenur Şimşek, Hatice Şimşek, Fahriye Mordeniz, Ayten Öztürk, Rıdha Yavuz, Makbule Ökdem, Hamide Şarlı, Hatun Işık, Yeter Işık, Elif Işık, Gülizar Serin ve üç yaşındaki kızı Dilek Serin, Lütfiye Kaçar, Zozan Eren, Neslihan Uslu, Konca Kuriş'in akıbetlerini sordu. Yakınlarının yıllardır onların faillerinin bulunması için mücadele verdiğini belirtti. Savaş, gözaltında kaybedilenlerin hesabını sormayan yetkililerin de suç işleyenlere ortak olduğunu belirtti. Savaş, devletin gözaltında kaybettiği kadınları aramaktan ve onları kaybedenlerden hesap sormaktan vazgeçmeyeceklerini belirterek sözlerini tamamladı.

HAREKETE GEÇ İSYAN ET!

Her şey bu şiarla başladı. Hareketliydik ve isyanımız doruktaydı. Ayaklanma, yolsuzluklar, sansür, çocuk gelin - "pedofili", cinayetler ve Berkin...

Her şey iç içeydi ve mekan Taksim. Gezi'den sonra kadınları akın akın meydana akıtan gün 8 Mart. Kızıl meydana marşlarla, en renkli halleriyle istiklal caddesinde bol eğlenceli bir o kadar öfkeli, karnaval vari kadınlar akmaya başladı.

Tabii bu yolun bir de sonu vardı ve davullu, trampetli, kırmızı kadınlar bu sona yaklaştığında oldukça hırçındı.

Polis barikatı sözde kibarlığını takınarak, önce 8 Mart "KADINLAR GÜNÜ" müz -ki onların bilinci emekçi kelimesini yeterlilik gösteremedi- kutlanmış ve saldırmak istemezlermiş... Ama zorlamamalıyız! Bunları söylerken de sözlü ve kalın tacizleri devam etti.

Onlarla aramızda geçen diyalogda, orantısız zeka karşısında oran tutturamayan polis 10 metre hesabı yapmaktan acizdi ama kadınların duyurusu ve teşhiri karşısında az da olsa utanma duygusu kalmış ki zambak sokaktan ite -kaka konsolosluğun başlangıcına kadar sürüldüler.

İstiklal Caddesinden Taksim'e doğru yürüyüş yapan Kaldıraç grubu polis barikatının önünde yan tarafımıza geçtiler. O noktada eylemi ortaklaştırdık. Bir süre sonrada barikata hep birlikte yüklendik. Dile kolay 2,5 saat polis barikatının önünde irade koymak ancak kadınlara has bir şeydir. Kadınlar iradenin sağlamlığını ortaya koyarken 300 Spartalıyı andıran havada uçan tekmelerle, elde sopalar, kafalarda patlayan bayraklar, kırdıkları polis kalkanlarına nasıl karşı koyduklarını bütün dünyaya "BURASI TAKSİM"i gösterdik.

Dünya da bunu böyle gördü. Polis barikatı karşısında kadınlar amansız mücadele içindeydi. Kadın bir kere zincirlerini kırmaya görsün, kimse tutamaz artık onu öyle de oldu. Kadınların karşısında 3 ekip polis ve kalkanlar değişti.

Biz emekçi kadınlar ayaklanmayla, bu meydan da özgürlüğümüzü kazandık. Bundan da vazgeçmeye hiç niyetimiz yok. Bize dayatılan her şeye karşı çoktan HAREKETE GEÇTİK İSYAN EDİYORUZ.

Antep'te Düztepe Mahallesi'nde 8 Mart Etkinliği

Antep Düztepe Mahallesinde Ayrıışığı Sanat Merkezi 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili bir etkinlik düzenledi. Geneli boyunca coşkulu ve dolu dolu geçen etkinlikte şiir, tiyatro ve müzik grubu yer aldı.

Etkinlik öncelikle Sanat Merkezi emekçilerinin sunumuyla başladı. Ardından 8 Mart 1857 yılında yakılarak katledilen dokuma işçilerinin şahsında saygı duruşu gerçekleştirildi. Ve söz Ayrıışığı Sanat Merkezi başkanının açılış konuşması ile devam etti. Açılış konuşmasında "...başkaldırı tarihi yazan kadınlarımız boynuna takılan bunca kölelik halkasına rağmen dimdik ayakta durmaya çalışarak geçmişten günümüze özgürlük mücadelesini sürdürmektedir. Bu yürüyüşün kadınlarımızın alanlarda en önde durarak gösteriyor. En öndeler çünkü, yaşamın yarsını onlar oluşturuyor:

(...)Zulmün ve zorbalığın olduğu her

yerde başkaldırılar vardı ve var olacak. Toplum bir ahtapot gibi her yerinden saran bu gerici abluka ve zorbalık ancak halkların devrimci mücadelesi ile son bulabilir.

İşte bu yüzden Emekçi kadınlar gerçek özgürlüğümüzü elde etmek istiyorsak mücadeleyi devrime doğru büyütme ve bizlere vurulan zincirleri kırmak zorundayız" denildi. Açılış konuşması sonrasında sinevizyon gösterimi de yapıldı.

Sinevizyon bitiminde sosyalist ana vatanını faşist Nazi işgalinden kurtarmak için mücadele ederken esir düşen ve idam edilen, Nazım Hikmet'in yazdığı Tanya

şirinin tiyatrosu sergilendi. Ailelerin yoğun olarak katıldığı etkinlikte çocuklu ailelerin olması etkinliğe renk kattı. Ve en son olarak yoğun bir çaba ve emekle etkinliğe hazırlanan ve ilk kez sahneye çıkan Ayrıışığı Sanat Merkezi'nin müzik grubu sahneyi aldı.

İnsanların yoğun beğenisini toplayan müzik grubu, söylediği ezgilerle hem hüznlendirdi hem de coşkulandırdı. Her türküsü alkışlarla karşılanan müzik grubunu kitleler etkinliğin sonuna kadar dinledi. Etkinlik müzik grubunun ezgileri ile son buldu.

Antep Ayrıışığı Sanat Merkezi

Gever'de Sendikalardan 8 Mart

Colemêrg'in (Hakkari) Gever (Yüksekova) İlçesi'nde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak ve kadınların yaşadığı sorunlara dikkat çekmek amacıyla Eğitim-SEN, KESK, KURDİ-DER, DİSK, TTB İlçenin merkezinde bulunan Sanat Sokakında etkinlik gerçekleştirildi.

Aralarında Yüksekova Belediye Başkanı Ercan Bora, BDP Yüksekova Belediye Eş Başkan Adayı Tacettin Safalı ve Sokaktan geçen çok sayıda vatandaşın da katıldığı etkinlikte ka-

dınlara karanfil dağıtıldı.

Günün anlamını ile ilgili KESK bileşenleri adına bir konuşma yapan Deniz Öztekin, 8 Mart'ın dünyanın her yerindeki kadınların mücadelelerinin günü olduğunu dile getirerek, dünyanın her tarafında mücadele eden kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı.

Etkinlik fotoğraf sergisi, müzik dinletisi, davul ve zurnalı folklor gösterisi ve halaylarla son buldu.

Gever'den Mücadele Birliği Okuru

Kadına Uygulanan Şiddete Engel Olursan Gözaltına Alınırın

8 Mart günü saat 18.00 sularında Taksim Meydanı'nda 30 kişilik bir kadın grubu ellerinde dövizlerle Gezi Parkı merdivenlerine doğru yürümeye başladı. Polis aniden kadınların önünü keserek ilerlemesini engelledi. Kalkanları ile kadınların etrafını çeviren çelik kuvvet, basının görüntü almamasını sağlayarak kadınlara tekme, yumruk ve copla saldırarak,

AKM'nin önüne doğru sürüldüler. Bu sırada bir kadına yoğun bir şekilde şiddet uygulayan polisler tepki gösteren bir DÖB'lü öğrenci gözaltına alındı ve Taksim Güvenlik Şube'de tutuldu.

5 saat sonra serbest bırakılan Murat Nas, çelik kuvvet otobüsünde polisin şiddet ve hakaretine maruz kaldı.

Fabrikada Coşkulu 8 Mart Etkinliği

9 Mart Pazar... Yağmur altında Taksim'de coşkulu geçen 8 Mart eylemi sonrası bir etkinliğe davetliyiz... 28 gündür işgalde olan Greif işçilerinin fabrikada düzenlediği 8 Mart Etkinliği...

Fabrika bahçesinde çay ocağı kurulmuş güler yüzleriyle işçiler karşılıyor. "Çay içip ısınır" diyorlar sanki kendileri soğukta değil. Kadın işçilere "8 Mart Dünya Emekçi Günü'nüz Kutlu Olsun" di-

yerek bir demet karanfil veriyoruz.

Etkinlik fabrikanın yemekhanesinde düzenleniyor. Greif işçileri kendileri güzel bir sahne hazırlamışlar. Sahne arkasına "Kavel'den Greif'a Grev İşgal Direniş" sloganının yazılı olduğu pankart asılmış. Bir başka duvarda "Yaşamın Yarısından Kavganın Yarısına Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı pankart asılı. İşçiler bütün kadın davetlilere "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nüz kutlu olsun" diyerek karanfil veriyor, salonun tamamı dolmuş durumda.

Etkinlik iki Greif işçisinin sunumuyla yapıyor. Greif işçileri "Bizler yola çıkarken biliyorduk bu yolu bizden önce yürütenler de vardı. Bundan 157 sene önce dokuma işçisi kardeşlerimizin mücadelesinden bugüne bu

yolda uğruna can verenler için herkesi saygı duruşuna davet ediyoruz!" diyerek saygı duruşuna davet ediyor herkesi.

Greif işçilerinden Sevim Öztürk geliyor ve fabrikadaki çalışma koşullarını anlatıyor. Kadının ezilenin ezileni durumundaki halini, verdikleri mücadelenin New Yorklu dokuma işçisi kadınların,

Bursa'da yanarak, Küçükçekmece'de servis aracında boğularak ölen, kölece çalıştırılan binlerce kadının mücadelesi olduğunu söyleyen Öztürk, eşit ve özgür bir yaşam için "Kadın Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye!" diyerek bitiriyor sözlerini.

Kader Cıvak ise fabrikadaki kadın işçilerin nasıl baskı altında çalıştırıldıklarını anlatıyor. "Zorla mesaiye bırakılıyorduk.

Öyle korkuyorduk ki, sesimizi çıkaramıyorduk. Çünkü taşeron patronları bizi işten atmakla, hakkımızda dedikodu yaymakla tehdit ediyordu. Hem gece mesaisine bırakıyor, hem servis sağlamıyordu, üstelik yol paramızı da vermiyordu. (...) Erkeklerle aynı işi yapmamıza rağmen daha az maaş alıyorduk. Bize iş kayafetleri verilmiyordu" diyordu.

Greif işçileri Emeğe Ezgi'yi davet ediyor sahneye. Emeğe Ezgi "Payidar"la başladı dinletisine ve "Zafere Ulaşır Büyüyen Dalga" diyerek devam etti. İşgalin sürdürdüğü fabrikada etkinlik yapılır da "Çav Bella" söylenmeden olur mu? Hep birlikte alkışlar eşliğinde söylendi. Tıklım tıklım bir salonda, omuz omuza halaylar çekildi, sloganlar adıldı, marşlar söylendi.

Greif'in kadın işçilerinden Sevdâ Ak-yürek'in kızı Tuğçenur çıktı sahneye. Greif işçileri artık onu da bir işgalci, direnişçi sayıyorlar. Tuğçenur 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü denildiğinde aklına gelen kadınları aktardı. Çalışan, üreten, sömürülen, yokluk çeken ve mücadele eden kadınları, Greif işçisi kadınları... "Yaşasın Onurlu Mücadelemiz" diyerek bitirdi konuşmasını. İşçilerin aileleri de konuşmalar yaptı, Emekçi Kadınlar (EKA)'nın ve

Punto Deri İşçilerinin mesajları okundu.

Ekrem Ataer saziyla geldi sahneye. Sonraki parçalarda çok bilinen deyişleri söyleyen sanatçıya salondan kalabalık bir koro eşlik etti.

Ardından Greif işçilerinden Emel ve Yunus şarkılar söylediler bağlama eşliğinde davetlilere. Gönül ve Sevdâ ise şiir dinletisiyle sahneye çıktı, okudukları şiirlerden biri yine Greif işçilerine aitti. Ardından kadın emekçilerin konuşmaları ve şiirleri yer aldı. Greif işçilerinin fabrika işgalinin 28. günü de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Etkinliği'nde müzik eşliğinde halaylar çekilerek, "Kadın Erkek El Ele Örgütlü Mücadeleye!", "İşgal Grev Direniş!", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılarak son buldu.

Harekete Geç İsyân et Sokağa Çık İsyân et Ayağa Kalk İsyân et İsyân İsyân İsyân

YIKANA KADAR

Bir 8 Mart'a daha coşku ile hazırlandık. O gün, Dünya Emekçi Kadınlar Günü gelip çattığında Rumeli Han'ın merdiveninde iken başlamıştık eyleme. Bu sene Taksim'de yapacağımız eylem, önceki senelerden farklı idi. Daha renkli, daha neşeli idi kortejimiz. Çoğunluğun kızla büründüğü kitlemizde davulumuz, erbane ve zilli teferimizle Çavbella ve "Harekete Geç İsyân Et" diyerek İstiklal Caddesi'ne indik.

Müzik aletlerinin ritmik sesi ile "Harekete Geç İsyân Et, Sokağa Çık İsyân Et, Ayağa Kalk İsyân Et, İsyân İsyân İsyân Yıkana Kadar", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "8 Mart", "Taksim Kızılder Kızıl Kalacak", "Her Yer Taksim Her Gün 8 Mart", "Yaşasın 8 Mart Ayaklanmamız", "Kadın Olmadan Devrim Olmaz, Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz", "Bu daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları ile Fransız Konsolosluğu yakınına kadar yüründü.

EMEKÇİ KADINLAR (EKA) olarak Ocak ayında tüm siyasi çevrelere, kadın örgütlerine ve Taksim Dayanışma'ya "gelin bütün kadınlar olarak Taksim'de özgürlüğümüzü haykıralım. Kadınlar Gezi'de özgürlüğünü kazandılar ve bundan vazgeçmeyecekler" dedik. Tekrar tekrar bu çağrılarımızı herkese yineledik. Bir hafta sonra feministler "Arkadaşlar biz geleneksel yürüyüşümüzü yapacağız" dediler. Üç hafta sonra diğer kadın örgütleri ve siyasi çevreler "Biz Taksim'de olmayacağız Kadıköy'de miting yapacağız" dediler. Şubat'ın ilk haftasıyla EKA olarak afiş, bildiri çalışmalarımıza başladık. Her yıl yaptığımız gibi bu yıl da Taksim'de olacağımızı Ocak ayında internetten duyurduk.

18.55'te Rumeli Han'ın önünde toplam şarkılar ve sloganlarla yürüyüşe geçtik. Fransız Konsolosluğuna gelmeden polis barikat kurdu. O andan

"Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlarının Kapitalizme Karşı Savaş Günü, EKA" pankartı ile bizi Taksim Meydanı'na geçirmek istemeyen polis barikatına gelip dayandı. "Taksim'e yürüyemezsiniz, Taksim yasak" diyorlardı. Kalkanları ve toma ile Taksim yolunu kapatmış, her yıl yürüdüğümüz bu yolları, yaptığımız bu eylemi bize yasaklamak istiyorlardı. Ajitasyonlarımızda da dile getirdiğimiz gibi, biz kadınlar Gezi Ayaklanmasında özgürlüğümüzü kazanmıştık, sokaklara çıkmıştık. Ne Taksim'den, ne de eylem yapma özgürlüğümüzden vazgeçmeyecektik. Sloganlarla, ajitasyon konuşmalarıyla, şiirlerle polis barikatında bekledik, "dağın" anonslarını sloganlarımızla kestik. Israrlı ve inatçı tavrımızdan ödün vermeyeceğimizi anlayan polisler aramızda arbede yaşandı. Kısa bir mesafede olsa polis barikatını geri çektirdik.

Saatler 19.30 olduğunda Taksim'de eylem çağrısı yapmış olan Kaldıraç da pankartları ve sloganlarıyla yanımızda yerlerini aldılar. Sloganlar sloganlara karışırken, "Yaşasın Kadın Dayanışması" sloganları atıldı karşılıklı.

19.00'da Galatasaray Lisesi önünde toplanan feminist kadınlar ve LGBTİ de sloganlarla yanımıza geldiklerinde 1,5 saati bulan barikat önünde kararlı ısrarcı eylemi sürdürüyorduk. Feministler kortejimize henüz yaklaşmadan, polisler destek için kortejde olan erkek yoldaşlarımızla tartışmalara girişildi. Bir taraftan feminist kortejle erkeklerin alanı terk etmesi, bayraklarımızın ve pankartlarımızı indirilerek barikatın önünden çekilmemiz tartışması yaşarken, bir

taraftan da emekçi kadınlar şiarlarında olduğu gibi harekete geçip isyan ederek polis barikatına yüklen-diler.

Kalkanlarıyla kadınlara saldıran polis, ilk anda kadınları geri püskürtürken coplarla kadınlara saldırıp, biber gazı sıkarak kitle içine plastik mermiler attı. Kitleyi Zambak Sokak önüne kadar gerileyen polis, bulduğu arada kalan kadınları darp etmeyi de ihmal etmedi. Emekçi Kadınlar, Kaldıraç, Partizanlı erkekler ve feminist kadınlar yeniden barikatın önüne yığıldılar ve biraz önceki kadar yumuşak ve neşeli değillerdi. Sağanak yağış altında öfkeli sloganlar atıyor, döviz ve bayrak sopaları ile, tekmelerle polis kalkanlarını dövüyorlardı. Ön tarafa gelen feministler de polis kalkanlarını mora boyuyordu.

Kortejin arka tarafında ise tartışmalar sürüyordu. Devrimcilere "kadınları bir gün bile yürütmediklerine, eylemlerini baltaladıklarına" dair kızan feministlerin bu durumundan polis de faydalanyor, "Galatasaray'dan yürüyen grup, eyleminizi yaptınız ve artık alandan ayrılın, öndeki gruptan uzaklaşın"

KAMUOYUNA ZORUNLU BİR AÇIKLAMA

İtibaren de EMEKÇİ KADINLAR (EKA) olarak polisle tartışmaya başladık ve barikata yüklendik. Israrlar ve tepkiler üzerine polis geri çekilmek zorunda kaldı ve biz ilerledik. 19.30'da KALDIRAÇ yürüyüşe geçti ve bir süre sonra da polis barikatının önünde bizimle durdular. Böylece barikatın önünde eylem ortaklaşmış oldu.

Bu arada ne yapacağımızı bilmediğimiz feminist kadınların yürüyüşe geçtiğini öğrendik. Daha önce sinde polisle girilecek ciddi bir çatışmanın orada bizden bağımsız bulunan diğer kadın örgütlerinin yürüyüşlerine zarar verebileceği düşüncesiyle barikatın önünde kendi programımızı devam ettirdik. 20.15 civarı İFK (İstanbul Feminist Kolektif) geldi. Hep birlikte "YAŞASIN KADIN DAYANIŞMASI" sloganları atıldı. Hiçbir sorun yokken İFK hem kadın arkadaşlarımıza hem de dayanışma için gelen ve kenarda bekleyen erkek arkadaşlara hakaret etmeye, bağırıp çağırma başladı. Bize doğru yaklaştıklarında da yanlarına gidip ne yapacaklarını sorduk. temsilcimize verdikleri cevap tepkisel ve öfkeliydi. "Öndeki erkekli grup çekilsin biz Taksim'e yürüyeceğiz. Siz çekilin biz öyle yürüyeceğiz" Polislere yük-

lenmek yerine bizimle tartışan İFK'nın amacı neydi sormak lazım. "Öne geçmek istiyoruz" dediler, "buyrun geçin" dedik. "Taksim'i zorlayacağız" dediler, "Buyrun birlikte zorlayalım" dedik. "Bu eylem bizim, her yıl biz yürüyüş yapıyoruz" dediler, "Biz de her yıl yapıyoruz" dedik. Ve bütün konuşma çabalarımızı baltaladılar.

İFK'nın gerçekten amacı Taksim miydi yoksa devrimci kadınları orada görmenin öfkesiyle ne yapacağını bilmezlik miydi? Başka bir kadın örgütünün eylemine gelip "bayrağını indir" deme cesaretini nereden buluyorsunuz? Esas bu davranışlar yok saymadır. İFK ile gelen kadınların bir kısmı onlarla aynı şeyi düşünmüyordu. Bizimle birlikte harekete geçtiler ve orada kaldılar. Çünkü Gezi ayaklanması kadınlar için hala devam ediyor. İFK'dan cesaret alan polis onlara şöyle çağrı yapıyordu "Öndeki gruptan uzak durun!". Polisin bir diğer anonsu ise daha manidardı: "Biz bayanlara müdahale etmiyoruz, öndeki kadınlara müdahale ediyoruz." Polis bir çok kez kalkanlarla itekledi, tekmelerle vurdu ve gaz sıkı. Buna rağmen EKA çekilmedi ve polise yüklendi. Bütün bunları herkes

diyerek kitleyi bölmeye çalışıyordu. Öndeki kızıl bayrakları çekeştirerek indirilmesi için haykıran feministlere inat döviz sopalarna çakılarak yeniden yükseldi sosyalizmin kızıl bayrakları. Öfkesini barikat kuran polise kusmaktansa hemcinslerine kusup, polisle aynı tavrı gösteren feministler eylemden çekildiklerini açıkladılar. Buna rağmen çok sayıda feminist kadın barikatların önünden, devrimci kadınların yanından ayrılmadılar. Barikat önünde yağmur altında Emekçi Kadınlar adına kısa bir basın açıklaması okundu, polisin ve devletin tavrı protesto edildi.

"Biz kadınlar zincirlerimizi kırdığımızda neleri başarabileceğimizi, sokakları nasıl yangın yerine dönüştürebileceğimizi biliyoruz. Bunu bizleri iliklerimize kadar sömüren ve ürettiğimiz değerleri çalanlarda biliyor ve görüyor. İşte bu yüzden her alanda saldırıyor bize Bizleri yeniden evlerimizin dört duvarına hapsedmeye çalışanları, köleliği reva gören zincirlerimizi ağırlaştırın yasalar çıkarmaları bu yüzden" diyen Emekçi Kadınlar bu meydana Taksim'den vazgeçmeyeceklerini, özgürlüklerini savunmak için 1 Mayıs'ta, 8 Mart'ta Taksim Meydanı'nda olmaya devam edeceklerini söylediler.

Saat 21.00'i geçenler, feministlerin ve Kaldıraç'ın eylemi bitirerek ayrılmalarından bir süre sonra Emekçi Kadınlar da 21.30'da eylemin sona erdiğini duyurup sloganlarla Rumeli Han'a geri yürüdüler. Dönüş boyunca kadınların "Zindanlar Yıkıl-sın Tutsaklara Özgürlük", "Hükümet İstifa İktidar Halka" sloganları yükseldi İstiklal Caddesi'nde.

Emekçi Kadınlar (EKA)

fotoğraflardan ve videolardan görebilir.

EKA olarak biz zaten polisle tek başımızaydık ve İFK'nın (onlardan hemen sonra da KALDIRAÇ'ın çekilmesi) asıl olarak oradan çekilmesi Kadın Dayanışması'na ne kadar uygundur? Kadınların güçlü ve kitlesel karşı koyuşuyla Taksim'in yolu açılabilir. Bu nedenle ta en başından beri bunu savunduk ve bunun için çabaladık.

Emekçi kadınların özgürlüğünü savunan erkek arkadaşlardan hiçbir rahatsızlığımızın olmadığını her yerde daima dile getirdik. Çünkü sorunun temeli ve sorunu her gün yeniden yeniden besleyen sistemin kendisidir. Kaynak kurutulmadığı sürece gerçek gelişmenin ve özgürlüğün yolu açılmayacaktır. 8 Mart'ta eylemin bütün sorumluluğunu EMEKÇİ KADINLAR üstlenmiş, erkek arkadaşlar onların yönlendiriciliğinden olmuşlardır. Bu nedenle İFK'nın yaygarası boş, yalan ve anlamsızdır. Bunları fotoğraflardan da bir kez daha herkes görebilir.

Ne feministlere, ne de translara yönelik hiçbir fiili saldırımız asla olmamıştır. Bizimle birlikte gelen ve kenarda bekleyen hiçbir erkek arkadaşımızın da bir fiziksel şiddet olayıyla bağlantısı olmamıştır. Bizze "Bayraklarınızı indirin" diyen feministlerin mor bayrakları da bir ideolojinin ifadesi değil midir?

EMEKÇİ KADINLAR (EKA)
9 Mart 2014